

CSAPATGAZDÁLKODÁS ELMÉLETE, ELLÁTÁS, GAZDÁLKODÁS, KATONAI KÖZLEKEDÉS

A csapatgazdálkodás hatékonysága és az állomány létkörülményeinek javítása az MN 5232 alakulatainál*

MN 5232 hadtáptörzs

A módszertani bemutató foglalkozás rövid tartalmi összefoglalása

A címben megjelölt módszertani bemutatót — mintegy 6 óra időtartamban — az MN 3437 egység hajtotta végre, melynek során bemutatásra kerültek a kijelölt objektumok és alkalmazott módszerek, valamint az egyes szolgálati személyek jelentést tettek a témával kapcsolatos feladataik végrehajtásáról.

A módszertani bemutatón részt vettek és felszólaltak az MNHF-ség részéről a közgazdasági ov. elvtárs; az MSZMP MN 5232 PB első titkár elvtárs; MN 5232 PÜF elvtárs. Ezen túl tizennégyen tettek jelentést, illetve szóltak hozzá a bemutatott módszerek utáni vitában.

A módszertani bemutató 3 részterületének megfelelően bemutatásra került

- a) Az anyagi fegyelem megszilárdítása feladataival kapcsolatban:
 - a laktanya kapuügyleti szolgálat anyagi jellegű ellenőrzési feladatainak végrehajtása;
 - a laktanya műszaki ellenőrző állomás PK anyagi jellegű ellenőrzési feladatainak végrehajtása.
- b) A személyi állomány elhelyezésének, alegységszintű ellátási feladatainak és fürdetésének megszervezésével kapcsolatban:
 - egy alegység szabályzat szerint berendezett elhelyezési körlete;
 - a tss-i beosztásban levő sorállományúak hálókörlete;
 - az egységfürdő berendezése és működése.
- c) Az állomány jó színvonalú ételmezésével kapcsolatban:
 - a sorállomány étkezdéje és étkeztetése, előírt kulturált biztosítása;
 - a célszerű tejipari termékek áruválasztéka;
 - a tízórai és hidegételmező fóliázógép használata;

* Az MN 3437 egységnél megtartott módszertani tájékoztató alapján összeállított cikk.

— a biztró jellegűvé átalakított kantin áruválasztéka és berendezése.

A módszertani bemutató az MN 5232 PK HTPH elvtárs zárszavával ért véget.

MEGNYITÓ

Elvtársak!

A terveinknek megfelelően a mai napon a seregtest csapatai gazdálkodását illetően igen jelentős módszertani bemutatóra kerül sor a szak kiképzésük keretében.

A módszertani bemutató során — a múlt évi rétsági gazdálkodási konferencia szerves folytatásaként — a Magyar Néphadsereg hadtápfőnöke, honvédelmi miniszterhelyettes elvtárs és seregtest parancsnok elvtárs azon követelményeinek végrehajtása érdekében, mi szerint a gazdálkodási tevékenységünk fő célja a békekiképzés idején az állomány szükségleteinek jó színvonalú kielégítése, a fő figyelmet az állomány szolgálati és életkörülményeit közvetlenül befolyásoló gazdálkodási feladatok, módszerek, eredmények bemutatására kívánjuk összpontosítani.

Célul tűztük ki, hogy a rendelkezésünkre álló gazdag tapasztalatok birtokában — a gazdálkodás tervezése után — a részletes szervező munka feladatai és módszerei vonatkozásában is biztosítsuk a követelmények egységes értelmezését, a tapasztalatok kicserélését. A csapatgazdálkodási módszertani bemutatón az egység szinten folyó gazdálkodási tevékenységet tűztük napirendre kiemelt figyelmet fordítva:

- az anyagi fegyelem tovább szilárdítására;
- az állomány elhelyezési feltételeinek, szükségleteinek javítására;
- az állomány élelmezési és kereskedelmi ellátásának minőségi növelésére.

Az elmúlt év tapasztalatai azt bizonyítják, hogy *a hatékonyabb, céltudatosabb gazdálkodás elvei a csapatoknál megszilárdultak.* A kedvező irányban fejlődő központi lehetőségeket, a helyi sajátosságok fokozottabb figyelembevételével zömében mind gazdaságosabban és tervszerűbben, a személyi állomány szükségleteinek magasabb színvonalon történő kielégítése érdekében használják fel. Gazdálkodási rendszerünk bevált és jól szolgálja a seregtest és az alárendelt alakulatok előtt álló feladatok megoldását.

Parancsnokaink a gazdálkodási elvekkel összhangban egyre nagyobb figyelmet fordítanak a hitelek és anyagi eszközök koncentrált és célirányos felhasználásának biztosítására. A gazdálkodás irányításában fokozatosan előtérbe kerül a rossz hagyományokat és bürokratikus vonásokat nem tűrő, a helyi lehetőségeket kihasználó vezetés. Mind több helyen találkozhatunk egészséges kezdeményező készséggel, a fejlődést tudatosan és okosan elősegítő parancsnokokkal és hadtáptörzsekkel, valamint a munka döntő feltételét képező pártszerű, őszinte munkaléggörrel.

A gazdálkodás fejlesztésében és gyakorlati vitelében elért eredmé-

nycink mellett ki kell térnünk néhány olyan jellemző fogyatékosagra, ami néhány fontos területen fékezi előrehaladásunkat. Elsősorban gondot okoz a gazdálkodást közvetlenül végző személyek *szemléletében* meglévő ellentmondás és téves elképzelés, melynek egyik megnyilvánulási formája, amikor a gazdálkodás kérdéseinek összefüggéseiben, komplex módon való vizsgálata helyett csak egy-egy szakterület problémái, vagy csak egy-egy részkérdés egyoldalú megoldására törekednek, figyelmen kívül hagyva a gazdálkodás egészében meglévő lehetőségeket. A komplex gazdasági szemlélet hiányát jelenti továbbá az anyaggal, pénzzel és szolgáltatásokkal való csapatgazdálkodásnak, csak a pénzgazdálkodásra történő leszűkített értelmezése is. Jellemző szemléletbeli hiba, amit feltétlenül hangsúlyoznunk kell, a jogkörök és köteleességek egymáshoz való viszonyának helytelen értelmezése. Megnyilvánulási formája a jogok egyoldalú előtérbe helyezése, ezzel párhuzamosan egy sor olyan kötelesség elmulasztása, ami a jogok gyakorlásának feltétele. Joga van például a HTPH-nek javaslatot tenni bizonyos pénzüsszegek átcsoportosítására, de egyben kötelessége, hogy ezt tervszerűen, megalapozott számvetések birtokában és a gazdálkodási célkitűzések érdekében tegye, ne pedig ötletszerűen. Itt kell megemlítenünk azt is, hogy a gazdálkodás gyakran csak az *anyagok biztosításáig terjed és nem érvényesül a tényleges ellátásban, az anyagok konkrét felhasználásában a szervezethez, gazdaságosság és a magasabb minőségű ellátásra való törekvés.*

További gondot jelent a *gazdálkodás tervezésében* az előrelátás, valamint a jól behatárolt és megfogalmazott koncepció hiánya. A gazdálkodó egységek zöménél azt tapasztaljuk, hogy nem rendelkeznek a gazdálkodás egészére vonatkozó, összehangolt, az egység feladatait, a helyi lehetőségeket maradéktalanul figyelembe vevő célkitűzésekkel.

A kellő koordináltság nélkül kialakított és bizonyos fokig csak egy-egy szakterület lehetőségeire támaszkodó célkitűzéseket nem alapozzák meg konkrét számvetésekkel. Ennek következményeként nem biztosított a gazdálkodás fő kérdéseinek megoldására az anyagi és pénzeszközök koncentrációja. A hosszabb távra kidolgozott és reálisan megalapozott koncepció hiányát tükrözi az is, amikor egyes alakulatoknál az igényeket nem állapítják meg előrelátóan, ehelyett egyik napról a másik napra jelentkező újabb és újabb problémákkal terhelik az előjáró szerveket.

A *gazdálkodás gyakorlati megvalósítása* folyamán hatványozottan jelentkeznek a helytelen gazdálkodási szemlélet és a tervezésben észlelhető fogyatékoságok következményei. Tapasztalható többek között a helyi, de sok esetben a központilag biztosított lehetőségek kihasználásának elmulasztása. Sokszor problémát jelent az általános társadalmi színvonalon felüli különleges igények jelentkezése. Gyakran a lehetőségeket figyelmen kívül hagyó ötletek tömege vetődik fel, ami — anyagi fedezet nélkül — a gazdálkodási egyensúly megbomlásához, kapkodáshoz vezet. Ilyen helyeken a sürgősen megoldásra váró problémák helyett különleges, egyedi igények kielégítésére pazarolják a pénzt és az anyagot. Más helyeken viszont a sablonok szerint végzett munka gátolja a fejlődést. Itt nincs kezdeményezés, mindenki végzi a maga szűk szakterületén, nincs törekvés az új és jobb iránt. Az igénytelenség, a helyzettel

való megalkuvás miatt a magasabb színvonalú ellátás csak jelszó marad. Hogyan lehet ott igényességről beszélni az ellátásban, ahol vacsoránál két katonának adnak egy tálcát, ahol elfelejtenek kiadni szórderékaljat és PH ágybetéten fekszik a katona a hálókörletben, ahol az ételmaradék rá van száradva az elmosott edényre, vagy ahol a kantinban — mint régen — csak jóformán cipőkrém, zsilettpengét és sört lehet kapni. Sok esetben a háttérbe szorul a gazdálkodás eredményeinek komplex vizsgálata, a rendszeres elemző munka, a gazdálkodás végrehajtásának folyamatában. Ez viszont a helyzet kellő ismeretének hiányában a gazdálkodó szervek és végső fokon a parancsnok részére nem teszi lehetővé az időben történő és hatékony beavatkozást, ezért gyakorlatilag az események irányítása helyett, az események utólagos regisztrálása történik. Szorosan ehhez a problémakörhöz tartozik az ellenőrzések végrehajtása is. A gazdasági ellenőrzések rendszerint nem fogják át a gazdálkodás egészét, hanem egy-egy szakterület ellenőrzésére szorítkoznak. Különösen alacsony színvonalú az alegységek anyagainak; az anyagi és pénzeszközök gazdaságos felhasználásának; valamint a meglévő objektumok, létrehozott értékek állagmegóvásának ellenőrzése. Az ellenőrzés színvonalá egyben követelményfeltárást is jelent, így az e területen jelentkező fogyatékoságok hatványozottan érvényesülnek a személyi állomány élet- és szolgálati körülményeinek szinte valamennyi összetevőjében.

A gazdálkodás végrehajtásának egyik fontos követelménye a takarékoság, amiről a szükségesnél kevesebb szó esik az utóbbi időben. Gyakran tapasztalhatunk például kiskereskedelemről történő ötletszerű beszerzéseket, az anyagi eszközök, berendezések karbantartásának, állagmegóvásának elhanyagolását, energia- és vízpazarlást, hajtóanyagoknak gépjárművek karbantartására történő felhasználását. A takarékos gazdálkodásban rejlő lehetőségeket bizonyítja, hogy például seregtest szinten elért 1%-os energia megtakarítás 260 fős körlet korszerűsítését tenné lehetővé. A kiskereskedelemről történő beszerzés néhány %-os csökkentése több millió forint megtakarítást jelent, ami a beszerzések előrelátó tervezésével megoldható volna.

Az anyagi és pénzeszközök takarékos felhasználásával összefüggésben említjük meg az anyagi fegyellemmel összefüggő gondjainkat is. A számadási rend, valamint az anyagok kezelése, megőrzése, pontos nyilvántartása, rendeltetészerű felhasználása terén észlelhető lazaságok évente tíz milliós nagyságrendű kár keletkezéséhez vezetnek, amelyből csak mintegy 30—40% a kártérítések következtében visszatérülő. Ez a tény egyik oldalról a gazdálkodó egység vagyonának csökkenését, másik oldalról pedig — a kártérítések következtében — a személyi állomány nagy százalékának kárát okozza. Az anyagi fegyelem kérdése ilyen módon közvetlenül kapcsolódik a lét- és szolgálati körülmények alakulásához is. Semmiképpen nem nyugodhatunk bele a kártérítésre kötelezett személyek nagy számába.

A gazdálkodás gyakorlati végrehajtásában tapasztalható visszasságok egy része az *irányító munka* hibáiból — a gazdálkodás vezetésében való járatlanságból, esetenként a túlzott rugalmasságból vagy éppen a sablonokhoz való ragaszkodásból — ered. A gazdálkodási jogkör és a felelős-

ség növekedésével párhuzamosan nem fejlődött arányos ütemben a gazdálkodás irányításában és gyakorlati végrehajtásában résztvevők *szakmai felkészültsége* és közgazdasági szemlélete, annak ellenére, hogy a gazdasági döntések jogkörének fokozatos decentralizálása egyre több szaktudást követel.

Eltársak!

Mint látható az elismerésre méltó és számottevő fejlődés mellett, a követelmények és szükségletek állandó emelkedése és az emberekről való mind fokozottabb gondoskodás igénye alapján bőven van teendők az előbbieken említett ellentmondások és hiányosságok megszüntetése, a további tudatos előrelépés biztosítása érdekében.

Elvárom Önöktől, hogy az elhangzó előadások és a bemutatásra kerülő eredmények és módszerek, valamint a saját tapasztalataik felhasználásával aktívan járuljanak hozzá a módszertani bemutató célkitűzéseinek eredményes teljesítéséhez.

Ha sikerül a mai napon a figyelmet megfelelően ráirányítani:

- az anyagi fegyelem további szilárdítása;
- a katonák elhelyezési feltételeinek javítása;
- az állomány élelmezése és büfé ellátása gyakorlati követelményeinek és módszereinek jó fogásaira; valamint

ha sikerül Önökben tovább mélyíteni azt a tudatot, hogy a *további előrelépés egyik kulcskérdése az egyértelmű, hozzáértő és anyagilag megalapozott követelménytámasztás és a végrehajtást biztosító személyek* — szolgálat ág főnökök, ellátó szakaszparancsnokok, alegység szolgálatvezetők, raktárvezetők, szakácsok stb. — *szakmaszeretű, igényes munkája*, akkor a gazdálkodás irányítása és tervezése után ezen a területen is gyorsabb előrelépésre számíthatunk, ami összességében a gazdálkodás és a létkörülmények további javítását fogja szolgálni.

I.

A CSAPATGAZDÁLKODÁSSAL KAPCSOLATOS JELENTÉSEK, HOZZÁSZÓLÁSOK

1. *A magasabbegység PK HTPH bevezető előadása:*
(Kivonat)

A MAGASABBEGYSÉG ÉS EGYSÉG HADTÁPTÖRZSEK FELADATAI, TEVÉKENYSÉGÜK RENDJE, MÓDSZEREI A CSAPATGAZDÁLKODÁS HATÉKONYSÁGÁNAK FOKOZÁSA, A SZEMÉLYI ÁLLOMÁNY LÉTKÖRÜLMÉNYEI TOVÁBBI JAVÍTÁSA ÉRDEKÉBEN.

A módszertani bemutató bevezető előadásaként áttekintést kívánok adni a magasabbegységünk és egységeink gazdálkodást irányító tevékenységének rendjéről, valamint a végrehajtásban szerzett tapasztalatairól.

Az előadásomban a teljesség igénye nélkül, elsősorban arra törekedtem, hogy a gazdálkodás tervezése, illetve végrehajtása során szükséges vezetői ráhatás, feladatait és módszereit ismertetve egyben kihangsúlyozzam: az általunk helyesnek ítélt módszereket, rámutatva a még megszüntetésre váró feszültségekre és ellentmondásokra.

A gazdálkodási jogkörök kiszélesítése és leadása során mind inkább érvényesül az az elv, hogy „gazdasági döntések ott születessenek, ahol a szükséges információk közvetlenül rendelkezésre állnak”, másszóval, ahol biztosított a pénz és anyagi javak legcélszerűbb és leggazdaságosabb felhasználása.

Ma már az egyszemélyi parancsnoknak joga van — de egyben kötelessége is — a részére biztosított pénzeszközökkel úgy gazdálkodni, ahogyan azt a csapat harcászultsági, kiképzési feladatai megkívánják, valamint ahogy az emberekről való gondoskodás, a létkörülmények ütemes fejlesztése megköveteli, a gazdaságosság legmesszebbmenő betartásával és figyelembevételével.

Mindezen kedvező változások mellett a széleskörűen megnőtt gazdálkodási lehetőségek és a gazdálkodás tudatossága és hatékonysága között még a mi csapatainknál is tapasztalhatók olyan ellentmondások, amelyek lassítják az anyagi és pénzeszközök nagyobb hatásfokú felhasználását.

Például:

— előfordul, hogy kellő közigazgatási szemlélet hiányában, vagy a parancsnok, vagy az illetékes anyagnem felelős a spontán helyzetekre alapozva foglalkozik a gazdálkodás kérdéseivel;

— tapasztalható a gazdálkodás alapját képező tervek időben való elkészítésének elmulasztása is. Így nincs előrelátóan és a feladatokat figyelembevevően megtervezve a hitelek, anyagi eszközök felhasználása. Az átcsoportosításra csak akkor kerül sor, amikor már a jogcím kimerült, sőt több esetben már az év vége felé, akkor is „tűzoltó” módszerrel, mikor már az elvásárlásra esetenként idő nincs;

— amellett, hogy teljes rugalmas gazdálkodási lehetőségek vannak, különösen a ruházati szolgálat ellátásában, mégis több alárendeltnél elhanyagolt külsejű katonákkal találkozunk, akár gyakorló, akár kimenő öltözetben;

— a gazdálkodási folyamat ismeretének hiánya, valamint a kellő hozzáértés hiányának következtében előfordul több olyan eset is, amikor a parancsnok teljesen figyelmen kívül hagyja gazdasági szakembereinek javaslatát, e helyett csak a pénzügyi szolgálat vezetővel döntenek el a normák elosztását, illetve az általuk „szükségesnek” tartott átcsoportosításokat.

Mindezek kapcsán csak néhány kulcsfontosságú területre kívánok utalni a magasabbegység és egység hadtáptörzsek tevékenységében, amelyekre történő koncentrációval hatékonyabb és nagyobb eredményeket hozó gazdálkodás valósulhat meg.

Elengedhetetlen fontosságú az előző év gazdálkodásának elemzése minden szolgálati ág vonatkozásában. A körültekintő elemzés egyik alap-

vető biztosíték arra, hogy megfelelő kiinduló alap álljon rendelkezésre további tevékenységünk meghatározásához.

Nagyon fontos, hogy teljes ismeretében legyünk az előjáró által megszabott követelményeknek, az általa biztosított pénzügyi és anyagi kereteknek, valamint maximálisan biztosítsuk az állománytáblák és egyéb alapadatot biztosító tényezők körültekintő tanulmányozásával a gazdálkodás tervezéséhez szükséges informáltságot.

A csapatgazdálkodást irányító állománynál — ilyenek a PK, PK HTPH, az előjáró szolgálati ág főnökök — a *komplex gazdasági szemléletnek és a gazdálkodási készségnek* úgy kell együttesen érvényesülnie, hogy teljes felelősséggel helyes gazdasági döntéseket hozzanak az ellátás minőségi fejlesztésének biztosítására.

A gazdasági tevékenységünk summázására, a lehetőségeink és körülményeink figyelembevételével konkrét elgondolást kell készíteni, amelyben a kellő átgondoltság és a rendelkezésre álló lehetőségek koncentrált felhasználása érvényesüljön.

Egy-egy fontos célkitűzés meghatározásánál gazdaságossági számításokat kell végezni és néhány célszerű változat kidolgozásával meg kell teremteni az optimális megoldási módok kiválasztásának feltételeit. Az ilyen gazdasági számvetéseknek igen nagy szerepük és jelentőségük van minden szolgálati ág területén.

Különösen fontos az a ruházati szolgálatban, amikor egy évben kétszer is van bevonulás. De fontos ez a csapatépítkezés vonatkozásában is, különösen, amikor több területen folyik az építkezés egy időben, így elapórózik a kivitelezés, sok esetben tolódnak a határidők, aminek következtében az építkezések az eredeti tervhez viszonyítva már csak nagyobb költséggel fejezhetők be. A gazdaságossági számításoknak mind a tervezés, mind pedig a feladatok végrehajtása során jelentős szerepük van, mert csak így biztosíthatók a rendelkezésünkre álló eszközök legcélszerűsabb felhasználása.

A *csapatgazdálkodás tervezésének alapját* az előjáró követelményei, a gazdálkodást folytató egység lehetőségei, célkitűzései alapján a *két évre kialakított elgondolás képezi*. A két évre szóló gazdálkodási elgondolásokat a csapatok elé tűzött feladatok nagyságához és ütemezéséhez, a fejlődést biztosító célkitűzésekhez kell kialakítani. Figyelembe kell venni az egyes időszakokban szükséges erőfelfejtés irányait, a feladatok sorrendiségét.

Mindezek kimunkálásához messzemenően szükséges bevonni a szolgálati ág főnököket.

A helyes gazdálkodás megtervezése után igen fontos a valóráváltás megszervezése. A végrehajtás folyamatában elengedhetetlen a folyamatos ellenőrzés. Ezzel biztosítható a feladat maradéktalan végrehajtása, a menetközbeni szükséges ráhatás és korrekciók biztosítása.

Még számtalan feladatot lehetne felsorolni, de az előbbiek felvillantása is már érzékelteti, hogy a helyes gazdálkodás megvalósítása érdekében milyen területeken kell és elengedhetetlen a hozzáértés, az előrelátás és a következetesség.

1. *A magasabbegység hadtáptörzse tevékenységének rendje és módszerei a gazdálkodás tervezésében és irányításában*

A) *A tervezés időszakában*

A magasabbegység hadtáptörzse a gazdálkodás tervezésében, szervezésében, irányításában középírányító szerv. Biztosítania kell a felsőszintű vezetés által meghatározott követelményeknek a végrehajtó irányába történő konkrét lebontását.

Az utóbbi években bekövetkezett változások jelentősen módosították a magasabbegység szerepét a gazdálkodási folyamatok irányításában.

Ilyenek:

- a pénzgazdálkodás mind fokozottabb kiterjesztése;
- az alulról-felfelé való tervezés előtérbe kerülése;
- a felső szervek részéről a közvetlen beavatkozás helyett a közvetett ráhatás szerepeinek növekedése;
- a gazdálkodási jogköröknek a leadása, kiszélesítése az egységek szintjére;
- az abszolút számokban való elszámolás helyett egyre inkább a közgazdasági, statisztikai mutatószámok dominálnak;
- az ellátó bázisok közvetlen kapcsolatba léptek a csapatokkal stb.

A bekövetkezett lényeges módosítások következtében a gazdálkodásban a *közvetett beavatkozás* szerepe kerül előtérbe a középírányító szervek részéről.

Mind jobban kialakul és kirajzolódik a tervezésben a parancsnoki, hadtáp, és pénzügyi „irányítócsatornák” helye, szerepe, feladata, illetve módszerei (1. számú melléklet). Különösen előtérbe került a ruházati és elhelyezési szolgálat gazdálkodása, hitelfelhasználáson alapuló szabályozásának fontossága.

Mint ismeretes a *magasabbegység gazdálkodás tervezési feladatait alapvetően két évenként hajtja végre*. A gazdálkodási évek során — néhány területen kiképzési időszakonként — a két évre készített tervek konkrét résztervezése kerül megvalósításra.

A gazdálkodás tervezésében összességében nőtt a közgazdasági mutatókkal való beavatkozás jelentősége. A 2 éves és a 8 hónapos feladat-szabással a magasabbegység — figyelembe véve az előljáró elgondolásait, követelményeit, s azokat lebontva — meghatároztuk a gazdálkodás főbb követelményeit egységekre differenciálva.

Néhány fontosabbat említve:

- a régi elavult kantine rendszer helyett, azoknak bizstró jellegűre való felemelését berendezésileg és választékosabb, igényeinknek jobban megfelelő, ételmezési, iparcikkek, üdítőitalok, tejtermékek biztosításával;
- az egységek előtt álló feladatok figyelembevételével biztosítsák az ételmezési anyagok %-os mutatóinak helyes alakulását, a személyi állomány tápanyag szükségletének betartását;
- kétmenüs étkezés választékosabb tételével növeljék az ellátás minőségének színvonalát;
- gyakorlatokon, kiskihelyezéseken levő állomány ellátásában a mi-

nőség fenntartása mellett az időbeni kiszolgáltatásokat fő feladatként kezeljük;

— a sorállomány ruházatának minőségi javítása érdekében a már használatra alkalmatlan kimenő ruházat lecserélését hajtsák végre, biztosítsák az I. Écs. ruházati anyagok 30%-os, II. Écs. 70%-os arányának megvalósítását;

— a bevonuló állománynak minden esetben I. Écs. felső- és alsó ruházatot biztosítsanak;

— az egy főre eső átlagban időszakonként biztosítsanak egy rend gyak. ruházatot, 1 db 65 M télikabát és 1,5 db zöld ing utánszínezését, valamint április 15-ig egy rend gyak. ruhának feketére való festését.

Még tovább lehetne a megszabott feladatokat sorolni, de ezzel is érzékeltethető, hogy előljáró szerveknek miként szükséges az alárendeltek gazdálkodását megszabni az elvárható cél teljesítése érdekében.

Mindezen feladatok megszabásában érvényesülni kell az előljáró által támasztott követelményeknek, a PK által meghatározott feladatoknak, saját hadtáp törzs által hozott alkotó elgondolásoknak és a rendelkezésre álló lehetőségeknek.

Az alárendeltek gazdálkodási feladatainak megszabásánál *követendő rendként célszerű elfogadni* a következőket: helyesen kell érteni az előljáró követelményeit és az általa biztosítandó anyagi, pénzügyi eszközök és egyéb erőforrások felhasználási lehetőségeit; — jól kell ismerni az adott területtel kapcsolatban az egység PK álláspontját; — birtokában lenni az összes lehetséges erőforrások kapacitásának és lehetőségeinek ismeretében; — a gazdaságosság elvének figyelembevételével alternatív megoldásokat kell kidolgozni a döntésekhez.

A követelmények megszabásának és a végrehajtás figyelemmel kíséréseinek módszere igen sokrétű lehet, ez mind attól függ, hogy az adott gazdálkodási feladatot milyen időre és ütemezéssel kell megvalósítani. Pl.: csapatépítkezés keretében létre kell hozni egy ügyeleti helyiséget. Előljáró követelményei alapján a magasabbegység intézkedésében rögzíti a csapat felé a kivitelezendő építményt, annak pénzügyi fedezetét, ráfordítható munkaerő szükségletét és a kivitelezés végső határidejét. Mindehhez megszabjuk a szükséges ütemterv, anyagi szükségleti terv- és kiviteli tervek elkészítési határidejét. A csapatépítkezések beindulása előtt tervegyeztetéseket tartunk abból a célból, hogy az adott feladatot hogyan ismerik. A tervek készületi fokáról meggyőződünk, valamint, hogy a kivitelezés minden feltétele biztosítva van-e. A szükséghez mérten egy-két havonként az építési bizottságokat beszámoltatjuk, időnként helyszíni ellenőrzéssel biztosítjuk a kivitelezés valóra váltását. A munka folyamatában felmerült problémákra időben intézkedünk akár pénzügyi fedezet válik szükségessé, akár munkaeszköz, vagy anyagi eszköz átcsoportosítására kell az intézkedést megtenni.

A gazdálkodás megvalósításához magasabbegység szinten konkrét eszközökkel is közre tudunk működni. Pl.: magasabbegység hitelkeret tartalékából célirányosan pénzt biztosítunk, egyéb anyagi eszközöket átcsoportosítunk, esetenként a kiemelt feladatot végrehajtó egységek irányába.

Az adott feladatok végrehajtásánál célszerű megválasztani a főerő-kifejtést és fontossági sorrendet. A főereőkifejtést mindig azon egység irányába összpontosítom, amely az adott időszakban a legfontosabb feladatokat valósítja meg és a htp. szolgálatának helyzete is ezt kívánja. Fontossági sorrend betartását ott biztosítom, ahol a sajátos helyzet ezt követeli meg. Pl.: egy laktanyában, ahol több különböző önálló egység és alegység helyezkedik el a létkörülmények nivellálása szükséges.

A gazdálkodásnak a szabályozása érdekében vannak területek, ahol elvi, másutt pedig számszaki követelményekben szabjuk meg a feladatokat. Elvi követelményt szabunk meg ott, ahol a gazdálkodás eredményei a követelményeknek megfelelnek, azonban ennek tartósságát, megszilárdítását kell biztosítani az alárendelteknek. Ahol a fejlődés iránya és a követelmények számokkal is kifejezhetők, ott behatárolt feladatokat szabunk meg, mint pl. a ruházatban az időszak végére minden egység biztosítsa az I. Écs. anyagok 30%-os, II. Écs. anyagok 70%-os arányát. Mindkét követelmény meghatározása jó, de elszámoltathatóbb, könnyebben követhetőbb a számokkal kifejezett követelménytámasztás. Az utóbbi elv figyelembevételét különösen hangsúlyoznánk.

Igen fontos kiképzési időszakok során az egyes feladatokra való koncentrálás. Ez alatt azt értem, hogy a várható feladat érdekében összpontosítom akár a tevékenységemet, akár egyes anyagi eszközöknek a zömét. Fontos ez különösen akkor, amikor gyakorlatok vannak, ezek mennyisége, végrehajtásuk milyensége és ideje határozza meg a követelményeket. (Pl.: élm. anyagok tartalékolására, kigazdálkodására összpontosítás).

Egy adott nagyobb volumenű feladat végrehajtására anyagi és egyéb eszközök koncentrálását kell biztosítani. Ez különösen érvényesül a csapatépítkezéseknél, amikor egy objektum létrehozása előrehaladott stádiumban van és az egység lehetőségei kimerülnek, ilyenkor más egyégtől átcsoportosításokra kerülhet sor (elsősorban anyagban és munkaeszközökben, természetesen az ütemtervek alapján).

Amennyiben valamely egységnél a szolgálati ág főnök felkészületlensége kapcsán problémák vannak a szolgálat gazdálkodásában oda nagyobb figyelmet fordítunk azáltal, hogy bizottsági ellenőrzés végrehajtását korábbi időszakra ütemezzük be, a magasabbegység ruházati főnökét az egységhez vizsgálatra, segítség nyújtásra több esetben kirendelem, gondolok itt most elsősorban a tervezési feladatok végrehajtásának segítésére stb.

Az egységek által végrehajtandó feladatok megszabásának okmányosítására eléggé kialakult rendszerünk van. Azon feladatokat, melyek az egyes egységre summázottan érvényesek és a parancsnokoknak is nagyobb figyelmet kell ráfordítani, azokat a PK parancsában rögzítjük. Ugyanezen feladatok részletesebb kifejtését és szolgálati ágak részenkénti tevékenységére vonatkozó feladatokat, két évre szóló — általam kiadott — intézkedésben szabályoztuk. Az időszak közben felmerülő feladatokra az esetenként kiadott HTPH-i intézkedésben, sürgős esetekben távmondatilag intézkedünk, valamint a bizottsági ellenőrzések folyamán a helyszínen, illetve a felvett jegyzőkönyvekben szabok feladatokat.

B) *A gazdálkodás végrehajtása során szükséges ráhatás módszereiről*

A helyes gazdálkodás megvalósításának biztosítása nagyfokú koncentrátságot, információkat követel meg minden szintű vezetőtől. Az információ gyűjtésében célszerű rendszert követni. Megítélésem szerint legalkalmasabbak e téren a negyedévi zárások, de van amiben havonta szükséges az egyes területek részletesebb ismerete.

Az információ gyűjtésében és továbbításában vannak esetek, amikor azokat soron kívül kell szolgáltatni vagy bekérni annak érdekében, hogy mielőbbi intézkedések, döntések szülessenek. Pl.: anyagi visszaélésről, vagy nagyobb mérvű megrongálódásról stb. azonnali jelentést kérünk.

Az információszervezés legközvetlenebb módszere a helyszíni ellenőrzés végrehajtása. A gazdálkodás tervezésében és az elszámolások rendszerében bekövetkezett változások hatására *megnőtt a helyszíni ellenőrzések során szerzett információk jelentősége*. Ebből adódik, hogy az ellenőrzések során fokozottabban folytatunk a gazdálkodás eredményességét, a lehetőségek kihasználtságának fokát és az ellátottságot tükröző elemzéseket. *Alapelveknek tekintjük, hogy a gazdálkodás eredményességét legjobban a katonák ellátottsági színvonalán keresztül lehet lemérni*. Felárt hiányosságok megszüntetésére már a helyszínen intézkedéseket teszünk. Tájékoztatjuk megállapításainkról a pk.-ot is, megbeszéljük velé a végrehajtandó feladatokat, elmondjuk javaslatainkat és megszabjuk a haladéktalanul végrehajtandó feladatokat.

Helyszíni ellenőrzéseinket minden esetben a központi raktárak anyagkészletének azonnali leltározásával kezdjük. Ezek után néhány alegység anyagainak felmérését végezzük és ezek befejeztével történik meg az okmányok ellenőrzése, a készletek összevetése a nyilvántartásokkal.

Minden alkalommal csak azokat a kérdéseket vizsgáljuk, amelyekben fennállhatnak a visszaélések lehetőségei, amelyek az adott egység állományának létkörülményeit, élet- és munkafeltételeinek javítását elősegítik, vagy akadályozzák stb. Főkérdésként a HKSZ és kiképzés hadtáp biztosításának maradéktalan megvalósítását — az ellenőrzés középpontjába állítva — tekintjük. Hangsúlyozni kívánom, hogy a gazdálkodási tevékenység vizsgálatakor elsősorban a *hosszabb távon ható tendenciák megállapítására összpontosítjuk a figyelmünket*.

A gazdálkodás elősegítése érdekében a párt-politikai szervekkel együttműködünk és véleménycseréket folytatunk az állomány hangulatát befolyásoló gazdálkodási tényezőkről. Ez különösen két területen jelentkezik, az élm. ellátás vonatkozásában és az állomány öltözködését illetően. A várható fejlesztési lehetőségeinkről, kiadandó nagyobb jelentőségű intézkedéseinkről időben tájékoztatást biztosítunk részükre, melylyel egyes területek propagálásába is besegítenek. Pl.: a kétmenüs vacsora bevezetésében rejlő lehetőségeinkről, a megemelt tejfogyasztás jelentőségéről stb. Másik oldalként jelzéseket adnak részünkre adott esetekben a fennálló hiányosságainkra, melyeknek megszüntetésére mielőbb intézkednünk kell.

Véleménycserét folytatunk egyes fontos megoldásra váró kérdések-

ben a PK-kal, esetenként aeg. PK-kal is. A véleménycsere kiterjed az állomány ellátásának kérdéseire, a létkörülmények javításának lehetőségeire az alegységek bevonásával. Ez szükséges — annál is inkább —, mert egyes nehéz kérdésekre is fény derülhet az adott alegység gazdálkodását illetően.

A véleménycsere lehetőségét használjuk ki a hadtáp állományon belül is, itt különösen támaszkodunk a hadtáp tiszthelyettesekre és tisztekre, akik a szakmájukban sok helyes meglátással rendelkeznek.

Pénzügyi alosztály vezetővel való együttműködés és kölcsönös tájékoztatás kiterjed a költségvetési előirányzatok felülvizsgálatára, a szolgálati ágak hiteleinek folyamatos ismeretére, a gazdálkodás terén mutatkozó rendszertelenségek megismerésére, a szükséges átcsoportosítások javaslatainak elkészítésére stb. Magasabbegység viszonylatában a pénzeszközök felhasználásának arányairól vagy aránytalanságairól legfrissebb információkat a tapasztalataink szerint a pü. szolgálat tud szolgáltatni.

Az elhelyezési szolgálat területét érintő kérdésekben, ingatlanok beruházásának kérdésében, felújításokban, anyagbiztosítás és elosztás, valamint ellenőrzések végrehajtásában szoros együttműködést tartunk fenn a területi EFÜ-vel. Ellenőrzések terén az időszakokra menően egyeztetett tervvel rendelkezünk és egyes ellenőrzéseink végrehajtásában együttműködünk. Közös laktányában levő egységek részére az ellátó egység által felvételezett anyagok egy részét átadás, illetve biztosítás végett már az EFÜ utalványán feltüntetettjük.

A helyszíni ellenőrzéseinkben, valamint azon túl is évenként 1—2 alkalommal beszámoltatjuk a gazdálkodást közvetlenül szervező és irányító szolgálati ág főnököket és PK HTPH-eket. A beszámoltatások alapvető témái a kiadott intézkedésekben foglalt feladatok végrehajtásának helyzete az időarányosság függvényében.

A magasabbegység PK elvtárs ellenőrzésekor, illetve beszámoltatáskor az *egység parancsnokokat* minden esetben beszámoltatjuk az anyag-gazdálkodás és az anyagi fegyelem helyzetéről. Hiányosság esetén intézkedést foganatosít annak mielőbbi megszüntetésére.

A gazdálkodási feladatok végrehajtása során a beszabályozott tevékenységekben menet közben korrekciók foganatosítására is sor kerül. Pl.: étkeztetésekben probléma merül fel az egyik helyőrségben, mivel az egyik alegység sérelmezi, hogy állandóan második turnusban étkezik és emiatt az állomány minőségileg gyengébb étkezésben részesül. Mivel az egységek más-más magasabbegységhez tartoznak előljárói ráhatás szükséges a probléma megoldásához.

2. Az egység HTP törzsek tevékenységének rendje és módszerei a gazdálkodás tervezésében és irányításában

Az egység HTP törzsek a csapatgazdálkodás terén az elhatározások kivitelezésének végrehajtói, megvalósítói. Ezen a szinten már minden a megvalósulás tükrében jelentkezik eredménnyel, vagy eredménytelenül.

A) A tervezés időszakában

Az egységek önálló gazdálkodása megváltozott, új körülményeit különösen jól tükrözi a gazdálkodás alulról-felfelé való tervezése, amikor is a most már alapvetően pénznormákon alapuló gazdálkodási terveket az egységek egyszemélyi parancsnokai hagyják jóvá.

Ennek megfelelően az egység gazdálkodásának alapját a 2 éves gazdálkodási tervek képezik, amelyek általában évente kerülnek pontosításra, korrekcióra. A gazdálkodás tervezése során biztosítani kell a HKSZ, a kiképzés és a napi élet anyagi-technikai feltételeit, fokozott figyelmet fordítva a személyi állomány életkörülményeinek állandó javítására. Más szóval *egység szinten is meg kell találni* — ha bizonyos fokig átvitt értelemben is — *a fenntartásra és fejlesztésre fordítás optimális arányait*. Az ésszerű munkaszervezés, piackutatás és a takarékoság során jelentős összegek szabadíthatók fel az egyes objektumok, szolgáltatások minőségi színvonala fejlesztésére. Az egység HTP szolgálati ág főnökök egyre inkább képesek ezen minőségileg nagyobb feladatok ellátására. Természetesen a gazdálkodási feladatoknak az egység HTP törzsek csak akkor képesek eleget tenni, ha a PK HTPH alapvetően, a szolgálati ág főnökök részletesen, mindenre kiterjedően ismerik saját szolgálatuk gazdálkodásának rendjét, helyzetét és az előjárók által támasztott követelményeket.

A tervezés időszakában az egység HTP szolgálati ág főnökei a PK HTPH-el tervezési időszakonként konkrétan megtervezik:

- a természetben biztosított anyagokat;
- elkészítik kv-i előirányzataikat;
- számvetéseket készítenek a helyi tartalékok feltárásából származó anyagi és pénzeszközök felhasználására;
- szerződéseket kötnek a szállító- és szolgáltató vállalatokkal.

A tervek elkészítésénél érvényre kell, hogy jusson a személyi állomány munka- és létkörülményei állandó tervszerű fejlesztésének gondolata.

Még számos esetben tapasztaljuk, hogy a tervezés színvonala, a tervek tartalma a szolgálati ág főnökök hiányos képzettsége miatt, nem minden esetben tükrözik a központi akarat, az egyszemélyi parancsnok elgondolását, ami végsősoron a csapatgazdálkodás komplex rendjének megbomlását eredményezi. Pl.: lehet jó színvonalú az étkeztetés és a kiszolgálás rendje, ha az éttermi felszerelések elhasználtak, javításuk nincs biztosítva. Az összkép azt jelzi, hogy a személyi állomány részére nincsenek biztosítva a kulturált étkeztetési feltételek az ételek elfogyasztására.

A helyes gazdálkodási arányok kialakítása érdekében a PK HTPH a két éves „Elgondolás” összeállításába az érintett parancsnoki és szakállományt teljes körűen bevonja.

Módszer, de egyben követelmény is, hogy az „elgondolás” gazdálkodásra vonatkozó részének kimunkálásánál az egység HTP állománya ismerje:

- a befejezett tervidőszakok értékelési mutatóit, melyekből helyes következtetéseket levonva biztosítják a tapasztalatok hasznosítását;

— ismerje az előjáró parancsait, utasításait az egész végrehajtási időszakra;

— tisztában lenni az egység által végrehajtásra kerülő feladatokkal;

— ismerje a tervek alapján a várható kiadások nagyságát, az élet-körülmények javítására, fenntartására tervezhető globális kiadásokat;

— ismerje a központi és saját erőből szükséges fejlesztési célkitűzéseket és azok forrásait.

A tervek kimunkálása során egység szinten különösképpen *biztosítani kell a gazdálkodási tevékenység valamennyi részterülete egyenként és összességében való vizsgálatát*, a célkitűzések és a végrehajtás érdekében szükséges rendszabályok összehangolt kidolgozását. Vagyis sorra kell venni a beszerzés, tárolás stb. területeket és olyan követelményrendszert kell kialakítani, ahol pl.: a beszerzés „gazdaságossága” nem jelentheti az ellátás színvonala csökkentését, vagy éppen a szállítási költségek ugrás-szerű emelkedését.

A felsorolt tényezőket komplex módon értékeli a PK HTPH a szolg. ág főnökök bevonásával. Az értékelés befejeztével meghatározza a szolg. ág főnökök feladatait a saját tervezési munka elvégzésére.

Különös figyelmet kell fordítani az állomány mindennapi ellátása tárgyi feltételeihez szükséges gazdálkodási feladatok meghatározására. Pl.: a napi megfelelő hőmérséklet biztosításához előrelátóan meg kell tervezni a kályhaállomány felújítását, vagy éppen a tüzelőberendezés üzemelését.

Fontos megfelelően számolni a természetes elhasználódás, a rongálódás stb. kapcsán kieső készletekkel. Sok esetben ezek üteme és mennyisége helytelen prognosztikája vezet ellátási feszültségekhez.

Még számos példa és fogás lenne sorolható, ami összességében mind az egység önálló gazdálkodása rendszerében rejlő nagy és még kihasználatlan lehetőségeit hangsúlyozná, rámutatva a megnőtt jogokkal járó felelősségre, a minőségében új szakmai hozzáértés elengedhetetlen voltára.

B) A gazdálkodás végrehajtása során

A gazdálkodási tervek valóra váltása során a PK HTPH-ek a folyamatos ellenőrzés megvalósításával biztosítják a tervekben rögzített feladatok maradéktalan és folyamatos végrehajtását. A tervekkel és utasításokkal beszabályozott folyamatok teljesítését ellenőrzik, az operatív beavatkozás szükségessége szem előtt tartásával. Ellenőrzések során vizsgálják az anyagi és pénzeszközök célszerű felhasználását és arányosságát. Pl.: a beszerzések végrehajtását gazdaságossági szempontoktól vezérelve nagykereskedelemben eszközöltetik. Más esetben a beszerzést leállítják, hacsak a feladat végrehajtása halasztást nem tűrő tevékenység.

A gazdálkodási tevékenység vezetése során fontos, hogy a PK HTPH helyes döntést hozzon a fontos gazdasági műveletek végrehajtására. Ezek lehetnek pl.: a központi anyagvételezések végrehajtása, anyagok arányos elosztása, a hitelek felhasználása és szükség szerinti átcsoportosítása stb.

A PK HTPH-nek mindig készen kell állni várható koordináló tevé-

kenység végrehajtására, szoros együttműködést megvalósítva a nem hadtáp szolgálati főnökökkel, a tervezésből kitűnő más fn-i szolg. ág főnökökkel.

Pl.: a technikai szolgálat, pü. szolgálattal stb. Ezen szolgálatoknak az együttműködés során szoros kapcsolatot kell egymással fenntartani.

Ha az egység gazdálkodásában az elmondottak után rendszerében *áttekintjük a végrehajtás legfontosabb területeit*, úgy a következőkben lehet ezeket összegezni:

- megfelelő információ rendszere kell hogy legyen a PK HTPH-nek ahhoz, hogy a naponta, hetente stb. szükséges korrekciókat, beavatkozásokat végrehajtsa a csapat gazdálkodásában;

- biztosítania kell a gazdálkodási tervek végrehajtásához szükséges döntések alapos előkészítését, az egy személyi segítését;

- az egység laktanyai kiképzése, gyakorlatai tervszerű anyagi gazdálkodási előkészítését;

- a kisegítő gazdaságok és helyi bevételek tervszerű fejlesztését;

- az egység hadtáp objektumai (bisztró, étkező, fürdő, e. segélyhely), működése színvonalas biztosítását;

- az egység javító kapacitása fő feladatokra és ezek igényelt sorrendiségére való összpontosításának megkövetelését;

- a napi ellátást közvetlenül végző szakácsok, eü. állomány, aeg. szolg. vezetők munkaszervezési, technológiai fegyelme fenntartása és fejlesztése biztosítását.

Ez utóbbi aprólékos szervező munka az, amiben a legnagyobb problémáink vannak, pedig nem lehet nem látni, hogy a jó ruházati gazdálkodás „megbukhat” a fehérműcsere végrehajtó laza munkáján, vagy a legjobb étkező, gazdálkodási terv sem ér sokat, ha a szakácsok és az étkezővezető munkája nélkülözi az igényes szervezettséget.

Összegezve megállapítható, hogy az egység és a maeg. htp. törzsek gazdálkodást vezető tevékenysége csak akkor valósul meg maradéktalanul, ha a PK HTPH-ek minden helyzetben képesek törzseik vezetésére, a szolgálati ág főnökök uralják saját szakmai, gazdálkodási területüket.

MN 3437 PK HTPH KORREFERÁTUMA

Az előző bevezető előadáshoz kapcsolódva rövid korreferátumomban az egységünk gazdálkodásában követett módszereinket, ezek során elért eredményeinket, valamint a meglevő problémáinkat kívánom összegezni.

A békekiképzés során a csapathadtáp alapvető feladata a személyi állomány jogos szükségleteinek egyre növekvő szinten való kielégítése. A napjainkban is megjelenő előjárói intézkedések ezen irányokba növekvő követelményeket támasztanak az anyagi szolgálat beosztottai felé. A követelménytámasztás középpontjában mindig az ember áll, annak teljes igényű ellátása, élet- és munkakörülményeinek további javítása. Ehhez szükséges feltételeket előjáró szerveink biztosítják. Azonban a

biztosított lehetőségeken belül a rendelkezésre bocsátott anyagi és pénzügyi eszközök hatékony felhasználása alapvetően a csapatoknál történik. A csapatok parancsnoka szó szoros értelemben véve gazdája a reá bízott nagyértékű anyagi, technikai eszközöknek, aki a hadtáp helyettesén keresztül vezeti, irányítja a konkrét ellátást.

Az ezred hadtáp szolgálata az ezred költségvetésének több mint 50⁰,₀-val gazdálkodik. E nagy összegek rendeltetészerű és céltudatos felhasználása a hitel felett rendelkező személyektől komplex gazdasági szemléletet és jó szintű együttműködést követel meg úgy a fegyvernemek, mint a szolgálati ágak között egyaránt, annak érdekében, hogy a parancsnoki döntéseket megelőzően érvényesüljön az elemzés és előkészítés alternatívája.

Az EPK HTPH és törzsének tervező, szervező munkája, javaslati döntően befolyásolja a biztosított összegek hatékony felhasználását. Előadásom további részében ismertetni kívánom, hogy miként tervezem és szervezem és irányítom egységünk gazdálkodását.

Az egységnek a gazdálkodását úgy tervezni, szervezni, hogy irodában leülve, leírni a spontán jelentkező gondolatokat, nem lehet. Hogy a PK HTPH eljusson odáig, hogy ki tudja alakítani gazdálkodási koncepcióját, ezt meg kell előznie több értékelő, elemző információval, mellyel kell hogy rendelkezzen és ebből adódóan következtetéseket vonjon le. Itt kell megemlítenem, hogy minden tevékenység végrehajtásához, gazdasági döntéshez szükséges a konkrét helyi ismeret, mely tartalmában több, lényeges kérdést takar, melyekkel a PK HTPH-nek alapvetően rendelkezni kell.

A gazdálkodási elgondolásom kialakításánál azt is figyelembe veszem, hogy milyenek a beosztottaim, hogyan képesek az elgondolásban foglaltak gyakorlati végrehajtására, kivitelezésére.

Mint az elvtársak előtt is ismert, a gazdálkodás tervezésére több módszer áll rendelkezésre.

A parancsnok HTPH önállóan, a szolgálati ág főnökei bevonása nélkül alakítja ki elgondolását, vagy pedig a szolgálati ág főnököket bevonja az elgondolás kialakításába. Ezek közül én az utóbbit választottam. Tapasztalatom szerint hasznosan. Beosztottaimat bevontam elgondolásom kialakításába. Az előljáró PK HTPH-től két évre szóló intézkedési megkötések és ezt megelőzően is gyűjtöttem a szükséges gazdálkodással összefüggő tapasztalatokat, ezeket rendszeresen elemeztem és értékeltem úgy, hogy az elgondolásom kialakításánál fel tudjam használni hasznosan.

A követelményeket ismerve kialakítottam és ismerttettem az egyes szolgálati ág fejlesztésére vonatkozó nagybani elgondolásomat, az illető szolgálati ág főnöknek. Ismerttettem az egység előtt álló két évre szóló legfontosabb harckészültségi és kiképzési feladatokat. Az elgondolás kialakításánál ezt nagyon fontos tényezőnek tartom. Ugyanis a gazdálkodási és egyéb nagyobb hadtáp jellegű feladatoknak itt lehet megteremteni az összhangját a kiképzési feladatokkal. Ezzel jelentősen csökkent a terven felüli feladat, jó légkört teremt a kapkodásmentes munkához és nincs szükség azonnali, ötletszerű megoldásokra.

Majd ezt követően minden lehetőséget kihasználva igyekeztem minél több személlyel megismertetni az előjáró követelményeit és ebből adódóan alapvető elgondolásomat és kérní véleményüket, segítségüket. Itt elsősorban előjárómra az egység parancsnok elvtársra és annak közvetlen helyetteseire gondolnék. De fontosnak tartottam és jelenleg is tartom, hogy a katonák érdekeit közvetlenül képviselő és azt jól ismerő sorkatonákkal gondolatot cseréljek. Így az egység KISZ-bizottsággal beszélgetést folytattam és elmondtam nekik, hogy a sorállomány ellátása, élet- és munkakörülményeinek további javítása érdekében milyen lehetőségek és elgondolásaink vannak. Ez a beszélgetés és véleménycsere megerősített abban, hogy ezek a gondolatok helyesek és találkozik a sorállomány nagy tömegének egyetértésével és számíthatok támogatásukra.

A tervezésnél arra törekedtem, hogy az egyes szolgálati ágánál a legfontosabb, a fejlődést és az ellátás színvonalát befolyásoló fő kérdés, vagy kérdések kerüljenek elsősorban megoldásra és erre összpontosítottam figyelmemet. Ezen belül a feladatok megoldására, ütemezésére és határidőre különös gondot fordítottam. Ilyen volt pl. a konyha korszerűsítési munkái, melynek függvénye volt a kétmenüs étkezés bevezetésének határideje, illetve jobb minőségű, változatosabb ételek elkészítése. Vagy például a kisegítő gazdaság fejlesztésére, mely megteremti a feltételt, hogy több, illetve nagyobb összeget tudjunk étkezés feljavítására fordítani.

Ezt követően — ismerve az egység előtt álló feladatokat — meghallgattam a szolgálati ág főnökök saját szolgálatukra vonatkozó javaslatokat, elgondolásaikat. E fenti adatok birtokában kezdtem hozzá végleges gazdálkodási elgondolásom megformálásához és számbavettem, hogy az előjáró által megszabott és általam kialakított gazdálkodási célkitűzések érdekében mit kell tenni. Itt megállva jelenteni kívánom a saját tapasztalatomból, hogy amennyiben kialakítottak is a gazdálkodás helyes célkitűzései, de azok megvalósítása érdekében szükséges feladatok nincsenek mindenkire lebontva és meghatározva a célkitűzések sok esetben csak jelszavak maradnak. Hogy mit kell tenni konkrétan pl. az ételmezési szolgálat vonatkozásában, követelményként állítottuk, hogy tovább kell fejleszteni a kétmenüs étkezés rendszerét, valamint az első kiképzési időszak végére megteremtjük a feltételt a választékos vacsora kiszolgálására vonatkozóan — ezt igénylik a katonák. Változatosabbá kell tenni a menük összeállítását, növelni kell a tej-, tejtermékek és gyümölcsfogyasztás arányát, tovább kell fejleszteni a kisegítő gazdaság eredményességét, hatékonyságát, emelni az étkeztetés színvonalának kulturáltságát, tovább korszerűsíteni az ételmezési szolgálat objektumait, javítani a raktározás rendjét.

A fenti követelmények érdekében az alábbiakat tervezzük végrehajtani.

Az étlap összeállításában alegységek állományából bevonjuk a sorállományt. Egyes cikkek téli tárolásával változatosabbá tesszük a téli hónapokban az étkezést. Erre megvannak a konkrét lehetőségeink. Ennek megfelelően az 1973. évi tapasztalatok figyelembevételével egységünknel

mintegy 100—120 mázsa almát, 250 mázsa burgonyát és 60—70 mázsa zöldséget tudunk veszteségmentesen tárolni. Figyelembe véve helyőrségünkben az élelmiszerek iránti nagy keresletet, szükségesnek tartjuk tovább bővíteni kapcsolatainkat a termelőszövetkezetekkel. Igen jónak mondható jelenleg is kapcsolatunk a Tejipari, valamint a Húsipari Vállalattal egyaránt. Ezen vállalatokkal további előnyös ellátási és szállítási feltételek alakultak ki. Pl. a Tejipari Vállalat a hajnali szállítással lát el bennünket, így a reggeli 05.00-ra a laktanyában van, nincs nyáron tárolási problémánk —, vagy a Húsipari Vállalat az ebédhez a hurkát délelőtt 09.00-ig tárolja — nincs kockázat a tároláskor. Ennek eredményeképpen rövid időn belül megoldottnak tekinthetjük egységünknel a választékos vacsora kiszolgálását, melynek elsősorban kimenőnapokon, vásár- és ünnepnapokon tulajdonítunk fokozott jelentőséget, mivel ezen időben lényegesen kevesebben fogyasztják el a vacsorát, mint ami az étkezési létszámban jelentve van. Az étkeztetés színvonalának növelése érdekében folyamatosan tudjuk biztosítani az étkezések kulturált színvonalát. Tervezzük a sorállomány részére üveg ivópotharak rendszeresítését, melyet kizárólag víz ivásra használnak. A tizórai és vacsora, valamint esetenként kisebb alegységek részétkezéseinek higiénikus csomagolása érdekében egy csomagológépet szereztünk be, melyet az elvtársaknak a mai nap folyamán be fogunk mutatni. Tovább kívánjuk javítani a sorállomány büfé és kereskedelmi ellátását. Ezt elsősorban a tej- és tejipari termékek, gyümölcsök, különféle sütemények, fagylaltok és frissítő italok nagyobb választékának biztosításával kívánjuk elérni. Ez szintén bemutatónk tárgyát képezi. A kisegítő gazdaság jelenlegi eredményeit tovább fejlesztve reális lehetőségeink vannak a fiatatók bővítésére, valamint a víz bevezetésével a vágóhid megépítésére, mellyel megteremtjük a feltételét a saját termékek előállítására, feldolgozására vonatkozóan. Ennél a kérdésnél utalnék arra, hogy amíg jelenleg 120—130 db sertés bérvágásáért 9—10 000 Ft-ot fizettünk, a vágóhid megépítése után ezt megtakarítjuk. Komoly problémáink voltak az elmúlt években a kenyér tárolásával, különösen a nyári időszakban. Ezt a jelenlegi körülmények között sikerül megoldani. A legénységi konyha és étkezőblokk további korszerűsítésével és a környékén levő út portalanításával nagyobb higiéniai rendet tudunk biztosítani a konyhablokkban.

Ruházati szolgálat vonatkozásában

Követelmény, hogy az év végére az egység raktár készletének 1/3-a I-es értékcsoportú anyag legyen, valamint a teljes személyi állományra vonatkozóan ki kell alakítani a szolgálati ruhát és munkaruhát.

Valamennyi alegységnél létre kell hozni karbantartási blokkot és biztosítani annak működési feltételeit. Növelni a mosodai szolgáltatás rendjét, maximálisan támogatni ennek rendszerbe állítását.

Ennek érdekében a ruházati szolgálat eredményes gazdálkodása kapcsán a vételezés után ki kell alakítani a szolgálati ruhát, melyet a kimenőruha raktárban kell tárolni, és hasonlóan kell biztosítani az igénybevételét, használatát a kimenőruhához.

A sorállomány ruházatának utánszínezésével és a vegytisztítás végrehajtásával emelni kell az öltözködés küllemét, meg kell szüntetni, hogy

sorállományunk agyonmosott, kifakult ruházatban járjon. Meg kell különböztetni a munkaruhát, ennek érdekében egy rend felsőruhát feketére kell színezni. Fokozott figyelemmel kell kísérni a sorállomány fürdetését és fehérnemű cseréjét. Ezzel kapcsolatban az alegység szolgálat vezetőket rendszeresen beszámoltatjuk. Továbbra is biztosítani kell az aeg. szolgálatvezetőkkel a tervszerű foglalkoztatást kéthetenként. Az adminisztrációs irodaszer ellátás terén közelíteni kell az ellátást a szükségletek kielégítéséhez, ennek érdekében az alegység részére forintösszeget kell biztosítani, mellyel ő szabadon tervezhet. Így megteremtődik az a feltétel, hogy az igényüknek megfelelően kerüljenek ellátásra irodaszerből. Ez az egyik feltétele annak — véleményem szerint —, hogy csökkenteni lehet a kiskereskedelmi vállalattól vásárolt cikkek mennyiségét. A ruházati károk csökkentése érdekében főleg az aeg. szintű károkat kell csökkenteni, elsősorban a parancsnoki ellenőrzések további hatékonyabb végrehajtásával.

A továbbiakban a gazdálkodást irányító munkám területéről kívánok egy-két gondolatban jelteni.

Elsősorban, hogy gazdálkodási tevékenységet folyamatosan figyelemmel tudjam kísérni, igyekeztem egyes területekre rendszert kiépíteni, melynek beállása kapcsán beosztottaim hozzászótkak a követelmények egyértelmű teljesítéséhez. Hogy csak néhány területet említsek: a hitelek felhasználása, a vásárlások eszközlése kapcsán előzetesen jelentik, hogy mit, milyen mennyiségben és miért akarnak vásárolni. Majd ezt követően engedélyt adok a pénz, vagy az elszámolási utalvány felvételére a pénzügyi szolgálattól. A vásárlás megtörténte után a hitelnyilvántartásba és a nyilvántartásba történő bevételezés után valamennyi számlát aláírással látom el.

Ruházati szolgálat

Hasonló a módszer az irodaszer ellátásnál és mindkét esetben 15—20⁰/₀ tartalékot képezek.

Különösen a honvédségi gőzmosodai szolgáltatásért térített összegek vizsgálatát hajtottam végre. Milyen tapasztalatom van? Pl. a sorállomány egy része nem cserélt fehérneműt, így a tiszta fehérnemű a szennnyessel együtt került leadásra, ami mosásra került és ezért mosatás és javítási költséget számolnak fel, hasonló plusz kiadás terheli az alakulatot, ha a mosodától a tisztaruhát, javítatlanul veszi át, mivel a javítási válogatás költséget felénk felszámolják. Vagy pl. 300 rend felsőruhát színezettünk munkaruhának, ennek a mosatási és színezési költségét felénk a mosoda felszámolja, ugyanakkor a 300 db-ból teszem fel 50 db selejt. Nyilvánvaló, hogy ezért a mosodai szolgáltatás felszámítása jogtalan, mivel a KÜM-nek a színezés előtt a selejtítést végre kellett volna hajtani.

Élelmezési szolgálat

Itt elsősorban a BARANYA MÉK szolgáltatásnál merül fel probléma. Sok esetben nem tudják azt a minőségű árut biztosítani, mint ami az alakulat követelménye. A vételező tiszthelyettes gyengébb minőségű árut kap ua. magasabb osztályú árut számláznak. Erre különös figyelmet kell

fordítani és a vételező tts. kioktatása és a beszállított áru minőségi és mennyiségi ellenőrzése előtérbe kerül.

2. A hitel átcsoportosítás adta lehetőségek kihasználása.

A hitel átcsoportosítást év elején megterveztem és ennek szellemében irányítottam a szolg. ág munkáját, arra törekedtem, hogy az átcsoportosított jogcímnél annak rendeltetése és az ebből adódó feladat ne szenvedjen csorbát, ugyanakkor a keletkezett feszültség megoldást nyerjen. Vagy a személyi állomány élet- és munkakörülménye tovább javuljon.

3. A takarékos gazdálkodás végrehajtása.

Itt elsősorban a megelőző felvilágosító munkára törekedtem. Minden lehetőséget és fórumot felhasználtam erre, ahol mód és lehetőség nyílott. Elsősorban a megrongált anyag helyreállítását, pótlását tartom szükségesnek, hogy a HKSZ-t, kiképzést, ellátást ne akadályozza.

A selejtitéseknél arra figyeltem, hogy a kiselejtítésre javasolt anyag ténylegesen nem használható és javítással sem tehető használhatóvá, ez valamennyi szolgálati ágra vonatkozik.

Ennyiben kívántam jelenteni a gazdálkodás tervezésével, szervezésével és irányításával kapcsolatos tevékenységemet.

Befejezésül néhány gondolatot kívánok jelenteni arról, hogyan tudtam elérni, hogy magam és beosztottaim megfelelő élő kapcsolatban legyenek az egység életével, illetve az ellátandókkal.

Az elhelyezési szolgálat területén

Sok volt az ötletszerű naponkénti beszerzés. Ennek megszüntetése érdekében a szakmunkás brigáddal a karbantartási terv alapján felmértem a félévi szükségletet és elrendeltem az anyagok egy tételben történő beszerzését a Nagykereskedelmi Vállalatnál vagy az alegységek részére a fogyó anyag karbantartási normát felosztottam. Kiadtam részükre egy mintát, melyben meg van határozva a cikk ára, az alegység parancsnok beírja megnyit akar vásárolni, ezt az elhelyezési szolgálat főnök összesíti és egy tételben megvásárolja a Nagykereskedelmi Vállalatnál. Ennek előnye: az alegységparancsnok is meggondolja, hogy mit vásároljon, egyszer kell menni vásárolni, kevesebb az adminisztrációs munka, jobb az ellátás, lényeges az idő- és km megtakarítás, mindezek eddig jól beváltak.

Hetenként hadtáp munkaértekezletet tartok, melynek tartalma beszámoltatás a végzett munkáról, esetleges a problémák jelentése, a feladatok meghatározása. Ezekon a munkaértekezleteken az ellátó rajparancsnokok is résztvesznek.

Különösen fontosnak tartom ezen személyek rendszeres információval történő ellátását, és beszámoltatásukat a végzett munkáról. De hasonló rendszer alakult ki az alegység szolgálatvezető és a konyhaügyletesek eligazítását illetően is.

A gazdaságos beszerzések végrehajtására vonatkozóan van több lehetőség. Hogy csak egyet említsek, pl. egynemű anyagokat csak egy személy szerezzen be és lehetőleg egyidőben. Ezzel időt és szállító km-t takaríthatunk meg. Sajnos egységünknel még találkozunk nem kellő meg-

értéssel. Ez véleményem szerint időlegesnek tekinthető, mely jobb szervező munkával megoldható.

MN 3437 PK HOZZÁSZÓLÁSA

AZ ALLOMÁNY ÉLETKÖRÜLMÉNYEINEK JAVÍTÁSA ÉRDEKÉBEN MEGHATÁROZOTT CÉLKITÜZÉSEK, AZ EZZEL KAPCSOLATOS PARANCSNOKI MUNKA TAPASZTALATAI

Mint ismeretes, az MNVKF elvtárs 68. és az MNHF elvtárs 4. sz. utasítása lehetőséget biztosít a csapatgazdálkodás javítására, a ht. és sorállomány ellátására, lét- és munkakörülményeik állandó és folyamatos fejlesztésére.

A lehetőségek egyben nagyobb felelősséget, hozzáértést és a gazdálkodással való folyamatos foglalkozást követel a parancsnoktól.

A csapatgazdálkodásban az éves, vagy a több éves keretek, a két évre meghatározott követelmények után egyre kevesebb a másoktól függő dolog. Az egységnél a vezetők elgondolása kivitelezhető. Az anyagi helyzet és állapot nagyobb mértékben függ a csapatparancsnok döntésétől.

Tehát a sok tekintetben önállóbb gazdálkodás minősége, természetesen a realitások figyelembevételével a parancsnok elhatározásának függvénye.

A gazdálkodás érinti a hivatásos és sorállomány életkörülményeit, azt kedvező, vagy kedvezőtlen formában befolyásolja; így hat a harcészültség, a katonai élet minden területére és mint ilyen tényező, a parancsnoki munka állandó és fő területe.

A jelentésemnek célja egy: az, hogy a gazdálkodás és ellátás a sorállomány életkörülményeinek javítása érdekében meghatározott célkitűzésekről és a végrehajtással kapcsolatos konkrét munkáról jelentsek.

1. A tervezés és gazdálkodás vezetése

A hadtáp gazdálkodás tervezésének alapja alakulatunknál

1. Az egység részére biztosított pénzügyi és anyagi keretek.
2. A maeg. PK és a maeg. PK HTPH gazdálkodásra vonatkozó parancsai és intézkedése.
3. Az élet- és munkakörülmények fejlesztésére vonatkozó perspektivikus tervek.
4. Az egység PK gazdálkodással kapcsolatos célkitűzései.

Tekintettel arra, hogy a gazdálkodás nagy anyagi és munkabefektetést igényel, igyekszünk a lehető leghosszabb időszakra az elgondolást kialakítani és így a célszerűség, a gazdaságosság feltételeit biztosítani.

Az éves terv végrehajtásával három alkalommal foglalkozik az egység kibővített gazdasági bizottsága.

Először év elején a parancsnok és helyettesei a biztosított anyagi és

pénzügyi helyzetet tanulmányozzák, a hadtáp szolgálat tervezésével párhuzamosan. Ez után meghallgatjuk az anyagi szolgálatvezetők gazdálkodásra vonatkozó elgondolását. Az elgondolást elbíráljuk a meghatározott tervezési alap figyelembevételével, egyetértés, vagy helyesbítés után jóváhagyjuk.

Másodszor a 6—7. hónapban, amikor a végrehajtás helyzetét vizsgáljuk meg és a szükséges feltételeket biztosítjuk.

Harmadszor a 3. negyedév végén, ahol a befejezés körülményeit és a pénzügyi eszközök átcsoportosítását és a teljes felhasználás körülményeit határozzuk meg.

A gazdaságosság érdekében az alegységparancsnok érdekelttségét is keressük. Egyes területen, így az elhelyezés, karbantartás, az irodaszter stb. norma alegységre vonatkozó összegét meghatározzuk és az alegységek igénylését központilag szerezzük be. Ezzel egyrészt olcsó és a szükségletnek legjobban megfelelő anyaggal látjuk el alegységeinket. A gazdálkodás vezetésének fontos fóruma a végrehajtás időszakában a havi értékelő értekezletek, ahol a harckészültség és a kiképzés kérdései mellett a gazdálkodás kérdéseivel is foglalkozunk. Itt az egység PK HTPH a felmerülő problémákat és ellentmondásokat, igényeket, alegységparancsnokok pedig a következő hónap anyagi, ellátási és karbantartási szükségleteket jelentik. Ezekben a kérdésekben döntések születnek, így a folyamatos ellátást biztosítjuk.

2. A gazdálkodás célkitűzései

A hadtáp gazdálkodás alapjainak egyik pontjaként az egység PK célkitűzéseit határoztam meg. Ezen célkitűzéseket két csoportra bontottuk ezredünknel.

1. Az állomány életkörülményeire közvetlenül ható célkitűzések.
2. Az állomány életkörülményére közvetve ható célkitűzések.

Az első csoportba a folyamatos, viszonylag rövidebb idő alatt megvalósítható és az állomány részéről rögtön észlelhető, míg a második csoportba a nagyobb anyagi és munkaráfordítást igénylő és a környezetre ható, a lét- és munkakörülményeket befolyásoló célkitűzések tartoznak.

Az időszakra vonatkozó, első csoportba tartozó célkitűzések következményei

Az ételmezési szolgálat terén:

— biztosított kereteken belül figyelembe vesszük — közvélemény kutatás útján — a sorállomány igényét és ennek megfelelően tervezzük a perspektív havi és az előírt 10 napos étlapot;

— bevezettük és az alegységek igénylése útján biztosítjuk a kétmenüs ebédet;

— szerződések, a helyi beszerzés, továbbá a kisegítő gazdaság lehetőségeit kihasználva minőségileg javítottuk a friss zöldség, gyümölcs, tejtermék, pék-, cukrász és hentesáru választékot.

A ruházati szolgálat terén:

— javítottuk az alsó- és felsőruha ellátást, különösen a gyakorló ruházat terén;

— rendszeresebb a mosatás, javítás és a ruhacsere, melynek következtében megszűnt a túlhasznált ruhaviselés;

— a helyi kisjavítás és mosás feltételeit az alegységnél megteremtettük;

— a ruházati készletekben a helyes arányok kialakultak.

Egészségügyi ellátás terén:

— minőségileg javult a betegellátás, megfelelő az együttműködés a helyőrségben levő egészségügyi szervekkel.

Elhelyezési szolgálat terén:

— az időszakos műszaki ellenőrzés, karbantartás és javítás színvonalára javult, a központi fűtés szerelést befejeztük, minden iroda és elhelyezési körlet központi fűtésre van átszerelve;

— megvalósítottuk a melegvíz szolgáltatást az alegység körletekben és őrszobákban.

A második csoportba tartozó célkitűzések:

— tervezzük a sertésgazdaság további fejlesztését úgy, hogy évente 4 főre egy hizott sertést biztosítunk;

— a sertéshús házi feldolgozását tervezzük, ennek érdekében vágóhidat és húsfeldolgozó lehetőségeket alakítunk ki;

— tovább fejlesztjük a gyümölcs és zöldség téli tárolás lehetőségét, célunk, hogy az állományt márciusig helyileg tárolt gyümölccsel lássuk el;

— megkezdtük és folyamatosan folytatjuk az alegység körletek beépített bútorttal való ellátását;

— javítani kívánjuk a szolgáltatás feltételeit, ezért 1975-ben egy 70 fős, korszerű, melegvízes fürdő, mosoda, szárító, mosdó és igényeknek megfelelő büfé helyiségekből álló objektumot tervezünk építeni;

— tervezzük a munkahelyek, főleg a műhelyek korszerűsítését, az igényes szakmunka megvalósítása érdekében. Itt fűtés, világítás korszerűsítésére, szellőző elszívó és tisztálkodó berendezések beépítése a célunk;

— tovább folytatjuk a környezet kialakítása terén megkezdett munkát.

A hadtápszolgálat munkafeltételei

Tudatában vagyunk, hogy a követelményeknek megfelelő munkát csak megfelelő feltételek mellett várhatunk a hadtápszolgálattól.

Az egység vezetése ezeket a feltételeket megteremtette:

— a hadtápszolgálat hivatásos állománya kulturált, követelményeknek megfelelő munkahellyel rendelkezik;

— a szolgálat öt ágazatából három új és korszerű, kettő pedig nagy anyagi és munkaráfordítással, felújított objektummal rendelkezik. Ahol a tárolás, kezelés és a további fejlődés feltételei biztosítottak.

A legszembetűnőbb tapasztalatok és eredmények

1. Az anyaggazdálkodás a parancsnoki munka szerves részévé vált. Az alegységek érdekeltsége a gazdálkodás terén fejlődött.

2. Tervszerűbb, takarékos és eredményesebb a gazdálkodás. Jobb az ellátás minden területen.

3. Az ellátás követelménye kialakult a laktanyai kiképzés és a gyakorlatok időszakában.

4. Az önálló gazdálkodás feltételei az életkörülményeket ugrásszerűen javította és a fejlődés üteme felgyorsult:

— a legjobban az tudja értékelni, aki öt évvel ezelőtt ismerte az alakulatunk helyzetét;

— 1969 óta a légénységi férőhely számottevően emelkedett. A raktározás ma már a követelményeknek megfelelő lett. A technikai eszközök fedett helyen vannak tárolva;

— öt év alatt 23 olyan objektum épült, mely egyenként is több száz-ezer, illetve több millió forint értékű, valamennyi az élet- és munkakörülmények javítását szolgálja.

Végezetül néhány gondolat erejéig ki szeretnénk térni azokra a feszültségekre, ellentmondásokra, melyek még nehezítik az egység önálló gazdálkodás lehetőségeinek jobb kihasználását.

Ilyenek:

— a ht. és tsz. állomány gazdaságossági szemlélete, gazdálkodáshoz való hozzáértése még javításra szorul,

— igen bonyolult és időigényes a kisösszegű káreljárások lefolytatása,

— az elhelyezési problémák rövid és középtávon történő megoldását elég bonyolulttá teszi a szolgálati elöljárón túl az EFÜ felé is szükséges intézkedés.

Összegezve jelentem, hogy mint egységparancsnok, világosan látom és érzem munkámban az új gazdálkodás nyújtotta kedvező lehetőségek hatását, ugyanakkor látom, hogy még igen sok teendőnk van a meglévő lehetőségeink, tartalékaink jobb kihasználására.

MN 3437 PK POL. H. JELENTÉSE

Mint a helyi egység PK Pol. H.-e, néhány gondolatot kívánok jelenteni azzal kapcsolatban, hogy mint politikai munkás hogyan látom az egység csapatgazdálkodásának egyes kérdéseit.

Mint ismert, a hadtáp anyagi ellátás, szerves részét képezi a hadsereg, vagy egység egészenek, ezért fontos feladat hárul e szervre békében és háborúban egyaránt. Sem intézmény, sem csapat jól működő el-látó szerv nélkül nem tud létezni. A népgazdaságban a társadalom szervezett ellátását nem egyszerű kereskedelmi mozgás ügyletnek fogjuk fel, mert azok mozgási alakja jó, vagy rossz értelemben a napi életben, de tájlatában is fontos politikai értéket kap. Így van ez a hadseregben is. Nemcsak egyszerű szükséglet kielégítést jelent, hanem HKSZ-i tényezőként jelenik meg, befolyásolja a hangulatot, munkahelyi légkört, gondoskodást, az emberek szemléletét és a kiképzéshez való viszonyt egyaránt.

Az önálló gazdálkodási rend bevezetésével egy sor jogkör leadása a csapatoknak, tovább növelte a hadtáp szerv szerepét, mint ellátó és gazdálkodást kivitelező, végrehajtó megtestesítőjének. A hadtáp szervek munkája egyre jobban érezteti hatását, hogy mennyiben tudják jól felhasználni a parancsnok által rendelkezésükre bocsátott eszközöket.

Ezért ez a terület egyre növekvő figyelmet érdemel a parancsnoki és politikai munkában. Egy egység ellátása színvonala nem kizárólagosan a hadtáp beosztottaktól függ, ezért e tevékenységet jelentősége és sokrétősége, bonyolultsága miatt nem lehet leszűkíteni ellátásra. Mi, politikai munkások is részesei vagyunk közvetve a gazdálkodásnak, ellátásnak, vagy azok befolyásolásának.

A gazdálkodási elveink gyakorlati kivitelezését segítjük a politikai munka eszközeivel és módszereivel, amikor az agitációban, propagandában, tájékoztatóban párt- és KISZ-rendezvényeken és pk-i pol. munkás fórumokon azokat magyarázzuk, vagy helyet követelünk létjogosultságának.

A politikai és hadtáp szervünk együttműködésének tartalmát a gazdálkodás politikai lényege, a közös cél, feladat, az egységünkön belül alkotott közösségünk, a párt politikájának szolgálata határozza meg. Közös munkánk végterméke tükrözi a munka tartalmát, hogy mennyiben sikerül biztosítani az egység és a személyi állomány anyagi ellátását, élet- és munkakörülményei javítását.

Munkakapcsolatunkra a kölcsönös segítőkészség, emberi, elvtársi kapcsolat a jellemző.

Jelenthetem, hogy nemcsak a két szerv kapcsolata jó, hanem személyes szocialista emberi kapcsolataink is jók, nemcsak akkor keressük fel egymást, ha problémánk van egyik, vagy másik területen, hanem akkor is, ha együtt örülhetünk szerény eredményeknek valamely területen. A kölcsönös tisztelet és megbecsülés jellemző kapcsolatunkra.

Mivel tudatában vagyunk, hogy a hadtáp anyagi ellátás nemcsak az adott szerv ügye, hanem az egész egység érdekét kifejező, magában foglaló felelősségteljes munka, ezért ennek megfelelő helyet biztosítottunk és a jövőben is biztosítunk a parancsnoki és politikai munkában.

Konkrét kapcsolataink és azok tartalmáról, módszeréről az alábbiakat kívánom néhány tényben jelteni.

Mintegy másfél év alatt: egy alkalommal EPV KISZ VB ülésen, két alkalommal KISZ-titkárok munkaértekezletén, félvenként politikai munkások értekezletén (eddig két alkalommal) a hivatásos és sorállomány politikai tájékoztatóin, politikai oktatás keretében is több alkalommal foglalkoztunk a hadtápszolgálathoz tartozó területek problémáival, gondjaival, illetve ezek politikai vetületeivel, melyek során nem egy alkalommal a PK HTPH volt az előadó.

A politikai munkások értekezletén pl. feldolgoztuk a maeg. HTPH elvtárs intézkedésének ránk vonatkozó részét, ahol a PK HTPH et. elmondta, hogy mihez kér konkrét segítséget. A heti bonyolult jelentések, információk alapján rendszeresen tájékoztattam őt, ha panasz van az ellátásra, de akkor is ha dicsérik munkájukat.

Tevékenyen résztvettem az egység gazdálkodási terve összeállításában, a laktanya fejlesztés, korszerűsítés távlati tervezésében, a napirenden levő életkörülmények javítását szolgáló előjárói intézkedésekben belül, laktanyánk parkosítása tervezésében, pedig én kértem ki véleményét. Pl. az Erdőgazdaságtól díszcserjék és 1000 tő rózsafa elültetésében, melyet társadalmi munkával a KISZ-szervezettel együtt kívánunk elvégezni. Ezekben a tervekben a HM elvtárs 2. sz. parancsa végrehajtását látjuk biztosítani.

A közös cél és érdekazonosság alapján terveztük, hogy a rendelkezésünkre álló szerény saját lehetőség gazdaságos kihasználásával és számolva előjáróink támogatásával új klub bázis építését, vagy korszerűsítését.

Úgy gondolom az a munka, melyet közösen végzünk közös ügyet szolgál; a személyi állomány anyagi ellátásának javítását, élet- és munkakörülményeinek javítását, gondoskodás az állományról és elvárás teljesítése, melyet előjáróink támasztanak velünk szemben.

Ez a munka részünkről nem szívesség, hanem kötelesség. Elsősorban azért, mert az anyagi ellátásnak, emberi gondoskodásnak harci, morális, erkölcsi és hangulati kihatásai vannak. Ha pedig ez így van, akkor ez a munka nem egy szerv beosztottainak ügye, hanem annál több; az egész egység ügyét jelenti.

A gondolatban továbblépve, a hadtápszerv nagyon fontos HKSZ-i tényezőt hord magában békében, de különösen háborús viszonyok között, hisz ő biztosítja az anyagi szükségleteket az embernek és a technikának egyaránt.

Ezért szükséges, hogy az állomány szemléletében a béke és háborús feladata egyaránt megfelelő értékítéletet kapjon. A politikai munkában megfelelő helyet kell kapnia, hogy a htp.-szerv feladata nem a kívánalmak kielégítése, hanem a lehetőségekhez mérten a szükséglet kielégítése, tervszerű gazdálkodás útján.

Ha laktanyánk udvarát, vagy az épületeket vizsgálva karbantartottság, vagy elhanyagoltsága alapján a laikus szemlélő egyből a hadtápszolgálatra gondol, hogy íme, ez a tükörképe; valóságban ez hamis felfogás, mert azt kell keresni, hogy milyen az udvar gazdája, az épület lakója, elsősorban az ő tükörképe, vagy mindkettőé.

Ezt a politikai munkában is meg kell mondani úgy, hogy ebből kire, mi tartozik, parancsnoknak és beosztottnak.

Hogy mit tettünk az életkörülmények javítása érdekében, csak néhány ténnyel kívánom jelezni:

— kétmenüs étkezés technikai feltételét teremtettük meg, a konyhai berendezések és főzőtér korszerűsítésével;

— a légénységi körletek „beépített szekrényekkel” való ellátása folyamatban van;

— a laktanya parkosítása, fásítása, rózsakertek kialakítása megkezdődött;

— nyári játékterek, szórakozóhelyek kiépítése megkezdődött;

— az ifjúsági klubjaink korszerűsítését, tablórendszer kialakítását tervezzük, jóllehet az összefüggésben van az épületek tatarozásával;

— a politikai munkában mi is részt kérünk, ebben a feladatban társadalmi munkák szervezésével, segítséssel, hogy még emberibbé tegyék körülményeinket;

— a gazdálkodás eredményessége érdekében tovább erősítjük a pol. munka eszközeivel, előadások, tájékoztatók, vitaforumok keretében, egyéni és csoportos beszélgetéseken állománykategóriánként; az anyagi eszközökkel optimálisabb gazdálkodási szemléletet, főleg a hivatásos állomány körében, szem előtt tartva, hogy a pénzt ne csak elköltsük, hanem azzal jól gazdálkodjunk. Segítjük a kapcsolatot kiépíteni állami gazdasággal, termelőszövetkezettel, hogy olcsón, jó minőségű árut tudjunk biztosítani az állomány ellátásához. Ehhez felhasználjuk a területi kapcsolatainkat, párt- és tömegszervezeti szervekkel kialakított jó viszonyunkat.

Az állomány életkörülményeit javító előjárói intézkedéseken belül keressük a helyi lehetőségeket azok kiteljesedése céljából. Jelenteni kívánom, hogy a HM et. 2. sz. parancsa megjelenésekor, feldolgozása megkezdésekor nem egy alkalommal együtt kerestük a lehetőségeket a hadtápszerv beosztottaival, hogy mit tudunk tenni a parancs teljesítése érdekében a helyi lehetőségekből.

Úgy gondolom, ha szerény eredményekről tudtam jelenteni, mégis előrelépés a múlthoz viszonyítva az, hogy jó alapokkal rendelkezünk és elvi elvtársi együttműködés biztosítja az MNHF elvtárs parancsa teljesítését.

MN 3437 EGYIK ALEGYSÉGPARANCSNOKÁNAK JELENTÉSE

Jelentem az alegység gazdálkodás vezetése és végrehajtása igen nehéz, felelősségteljes feladat személyem és törzsem számára. Ennek a kérdésnek két oldala van. Egyrészt a szabályzatokban előírt kötelességünk az, hogy gondoskodjunk a személyi állomány szükségleteinek maximális kielégítéséről, másrészt gyakorlati tapasztalatokból tudjuk, hogy a nehéz és fáradtságos kiképzési feladatokat, gyakorlatokat a katonák sokkal eredményesebben, lelkesebben hajtják végre, ha látják azt, hogy a parancsnokok törődnek beosztottaikkal és mint embert tekintik őket.

Az alegység gazdálkodás vezetéséhez nekem állandóan ismernem kell az alegység anyagi ellátását, az anyagok felhasználását szabályozó utasításokat, rendeleteket és az előjáróim intézkedéseit. Jelenthetem, hogy a PK HTPH elvtárs részéről minden segítséget megkapok, ami szükséges részemre a kapott feladat végrehajtásához. Továbbá amit szintén lényegesnek tartok, hogy kapcsolatunk és együttműködésünk a szolgálati ág főnökökkel és fn-i főnökökkel egyaránt nagyon jó és eredményes, minden lényeges kérdést közösen tárgyalunk meg és hozunk abban döntést.

Részemről állandó jellegű feladat, hogy ellenőrzöm és ellenőriztetem, hogy az alegységek megkapják-e a részükre illetményes anyagokat és anyagjárandóságukat.

Az osztálynál a havi feladatszabáskor meghatározom az alegységparancsnokok részére az anyagi ellenőrzési kötelmeiket konkrétan az anyag-

gazdálkodással, az elhelyezési körletben végzendő munkákkal kapcsolatos feladatokat és ezekről a jelentéseket. Minden hónapban az alegységparancsnokok jelentenek a havi HKSZ-i, kiképzési és egyéb feladatokról, s így ekkor jelentenek az anyaggazdálkodás helyzetéről, a megkapott feladatok teljesítéséről. Minden esetben jelentenek a harcckészültséget biztosító anyagi, technikai eszközök meglétéről, állapotáról, melyről én szintén havonta jelentek a parancsnoknak.

Az alegységek gazdálkodásának irányítása részemről az alábbiakból áll:

— feladatszabásból, mely az anyag karbantartásra, javításra, cserére vonatkozik;

- a havi ellenőrzések végrehajtásából;
- az anyagok személyhez kötésének ellenőrzéséből;
- az öltözködési utasítások betartásából;
- az áthelyezések, vezényeltek előírás szerinti útbaindításáról.

Minden ellenőrzésnél fő figyelmet fordítok:

- az anyagok használhatóságára, javítására;
- a nyilvántartások szabályos vezetésére;
- a HR készletek meglétére, cseréjére, a reggeli szemlék tervszerű végrehajtására;
- alparancsnok a kétheti kik. terv elkészítésekor tervet készít;
- az alegység egységes belrendjére, a körletek tisztaságára, a raktárak rendjére;
- a gyakorlatokra való felkészülés idején különös gondot fordítok az anyagi ellátás biztosítására.

Ruházati ellátás területén:

- a szabályos, egységes öltözködésre;
- semmilyen körülmények között nem tűröm el azt, hogy az állomány, vagy csak egy része ne fürödjön és ne cseréljen fehérenmüt.

Élelmezési ellátás területén:

- elsősorban az étkezések rendjére;
- HR készletek meglétére;
- gyakorlatokon arra, hogy minden helyzetben biztosítva legyen az étkezés, vízellátás.

Elhelyezési szolgálat terén:

- a különböző helyiségek állapotára, használhatóságára;
- a javítandó anyagok megjavítására;
- záruk és ablaküvegek meglétére;
- a tűzbiztonsági rendszabályok betartására.

Üzemanyag ellátás terén:

- a gjmű-vek üzemelés után azonnali feltöltésére;
- a kannákban tárolt üza. meglétére;
- a menetlevelek szabályos kitöltésére;
- a téli üzemeltetés feltételeinek biztosítására;
- a tűzbiztonsági rendszabályok betartására a telephelyen.

Ezekon kívül fő figyelmet fordítok a kárügyek kivizsgálására és a 23. sz. utasítás szerint döntök és továbbítom a parancsnok részére a kárügyeket.

Jelenthetem, hogy az alegység el van látva mindazokkal a technikai és egyéb eszközökkel és anyagokkal, mely biztosítja a HKSZ-i és kiképzési feladatok teljesítését. Az elhelyezési körlet biztosítja a személyi állomány kulturált elhelyezését, pihentetését, az anyagi és pénzbeli járandóságokat minden esetben biztosítottuk az állomány részére. A létkörülmények fejlesztésére vonatkozó elgondolásokat helyesnek tartom és magam részéről támogatom.

(Beépített szekrény, mosógép, centrifuga, virág.)

Miben kérek segítséget:

- az anyagok időbeni javításában és
- abban, hogy több időt kapjunk az osztály anyagainak ellenőrzésére, mely ellenőrzést célszerűnek tartanám az egységnél továbbra is egy időben végrehajtani a minőségi munka érdekében.

MN 3437 ÉLELMEZÉSI SZOLGÁLAT FŐNÖK JELENTÉSE

Jelentem az általam irányított területen az elmúlt években kirívó visszaélés, hiány nem fordult elő.

Az általam irányított élm. szolg. gazdálkodásának alapját az 1974. évre készített gazdálkodási terv képezi.

A gazdálkodási terv tartalmazza az előljáró intézkedéseiben elrendeltek. Tartalmazza a

- PK kik. pcs-a, naptári tervében meghatározottakat;
 - a HTP kétéves programjában és nyolc hónapos munkatervében rögzítetteket;
 - az élelmezési szolgálat utasítás azon adatait, amelyek a gazdálkodáshoz kellene. Mindenkor figyelembe veszem az előző év jó tapasztalatait;
- pl.: — tápanyag szükséglet,
- anyagszükséglet és biztosítás és
 - nem utolsó sorban az alapvető célkitűzéseket.

Személyesen résztveszek a gazdálkodási elgondolás kialakításában és az élelmezési szolgálat részére meghatározott feladatokat bedolgozom a tervbe.

- Pl.: — gazdálkodásban elért eredmények megszilárdítása,
- a személyi állomány jó ellátásának fokozása, több tejtermék biztosítása,
 - HKSZ terv és munkajegyek állandó naprakészen tartása stb.

A gazdálkodási tervet a PK HTPH hagyja jóvá.

A gazdálkodási terv hasznosságát illetően az alábbiakat tudom jelenteni.

A naptári rész nagy segítségemre szolgál, mivel látom, hogy az egység előtt mikor és milyen feladatok állnak, így fel tudok készülni és a személyi állományt is fel tudom készíteni. Különösen az anyagi biztosítás területén van nagy előnye, mert az igénylésemet ennek megfelelően tudom elkészíteni, az anyagi szükségletet így tudom biztosítani. Történetesen, amikor az egység elhagyja a helyőrséget a romlandó élelmiszereket előre más helyőrségben kell biztosítani.

Tápanyagbiztosítás

Az évi szükségletet meg tudom tervezni és az étlapot ennek megfelelően tudom elkészíteni. A feladatok egész évre rögzítve vannak és azt irányítani és ellenőrizni tudom. Kiegészítésképpen a gazdálkodási terv tartalmazza az élm. felszerelés beszerzési tervét, és a kisegítő gazdaság tervét. Továbbá tartalmazza az előző év gazdálkodásának eredményességét és értékelését. Végeredményben a gazdálkodási terv tükörképe az élm. szolg. főnök munkájának. Az élm. megtakarítást a kisegítő gazdaságtól átadott étkezés feljavításból képezzük. Felhasználása gyakorlat előtti időszakban, a 10 napos étlapot már megemelt összeggel szerkesztjük, azon kívül gyakorlat idejére, valamint csapatépítkezés, vagy egyéb fizikai igénybevétel alkalmával történik.

a) Hitelgazdálkodás

A gazdálkodást, pénzfelhasználást havonta, illetve negyedévenként, amikor az illetmény felszámítást végrehajtom egyben ellenőrzöm a felhasználást is, melyet személyesen végzek.

A hitelekkel, illetve a normákkal kapcsolatban a következőket tudom jelenteni. Az élelmezési norma biztosítja a személyi állomány tápanyag szükségletét.

Anyagjárandóság

Javaslom ismét bevezetni a kézhez fizetését, mivel az a tapasztalat, hogy a katonák nem igen szeretik és használják az általunk biztosított szappant.

Élm. felszerelési illetmény 0,20 Ft, kevés, mert míg hagyományosan ULTRÁVAL mosogattunk a napi felhasználás 18—20 Ft volt, addig az UNIDESS napi 1 l 54,20 Ft, javaslom lehetővé tenni az élm. normáról (megtakarítás esetén) való átcsoportosítást.

b) Beszerzés

Beszerző állománytábla szerint nincs rendszeresítve, így a beszerzéssel az egyik ellő. raj parancsnoka van megbízva.

A beszerzéssel különösebb probléma nem merül fel, a vállalatok biztosítják az általunk megrendelt árukat.

Zöldfőzelék — zöldség ellátásnál ritkán, esetenként előfordul, hogy nem tudják biztosítani.

c) Betárolás

Téli tárolásra beszereztünk 110 q burgonyát, 44 q almát, 15 q v. zöldséget, amely 13 110 Ft-ot eredményezett. Ezt az év folyamán javítani kívánom.

Előnye:

- nagyon szép árut kaptunk,
- olcsóbb.

Felvetődik viszont a km felhasználás, ennek ellenére az a véleményem, hogy a jobb ellátás érdekében szükséges.

A piackutatással a PK HTPH és én személyesen foglalkozunk.

d) Étlapszerkesztés

Havi étlapot szerkesztünk és ebből készül a 10 napos étlap.

Előnye, hogy havonta egyszer kell szerkeszteni. Az étlapszerkesztést személyesen irányítom.

Részt vesz:

- főszakács,
- vételező,
- élm. rakt. vez.,
- (VEZO).

Étlapszerkesztés előtt a PK HTPH ismerteti az egység előtt álló olyan feladatokat, amelyek nem voltak tervezve.

A résztvevők feladata az étlapszerkesztésnél:

- személyesen ismerem a feladatot, a gazdálkodás helyzetét;
- a főszakács a szakácsok szakmai képzettségét, a konyha technikai felszerelését az étel előkészítésével kapcsolatos szempontokat;
- a beszerző tudja, hogy az elkövetkező időszakra, milyen áru beszerzésére válik lehetőség;
- élm. rak. vez. ismeri a raktári készletet.

A kétmenüs étkezés biztosítva van.

Március 1-től tervezzük a választékos vacsora bevezetését:

- főtt étel (hagyományos),
- tejital (tejfésleség),
- hideg (hentesáru, konzerv) élelem.

A választékos vacsorával is fokozni kívánjuk a tejtermék felhasználást.

Tej- tejtermék biztosítása

1973-ban 10 naponként 3-szor—4-szer tudtunk tejtalt biztosítani.

1974. január hónapban 10 naponként 6 alkalommal.

Tejből a kötelező napi 2,5 dl,

biztosítva 2,83 dl,

sajtfélékből 15 g, melyet biztosítani tudtunk.

Ezen felül január hónapban

összesen:	vaj	15 dkg
	tejfel	48 dkg
	túró	59 dkg
	kefir	2 dl.

Gyümölcs biztosítása

10 naponként: alma 3-szor, befőtt 2-szer,
gyümölcsleves 1-szer.

Ezt a mennyiséget a jövőben fokozni kívánjuk, főleg ebédhez.

e) Felfőzés — elkészítés

A szakácsokból csak mintegy 35⁰/₀ szakképzett.

A nyers élelem felvételezése naponta történik.

Az étel elkészítése az aeg. által leadott létszám alapján A—B menü megoszlásban történik, amennyiben az egyik menü 30⁰/₀ alatt van, akkor csak egy menüfőzés van, mivel a konyha felszereltsége korlátozott.

f) Étkezdei kiszolgálás

Az étkezde az alábbiak szerint van megterítve:

— kenyér, víz, vizespohár, papírszalvéta, fogvájó, só-paprika.

Az aeg.-ek A—B menüs igénylés alapján vonulnak le az étkezdébe és önkiszolgáló rendszerben kapják meg az ételt.

Sajnos az utalvány még nincs ennek megfelelően átdolgozva, hogy a távollevőket megfelelően lehetne nyilvántartani.

Vacsoránál általában a tejtermékek, tej, kakaó, vagy főtt tészta (burgonyás, mákos), babgulyás, krinolin és egyéb hideg vacsorák kedveltebbek, éppen ezért kívánjuk a választékos vacsorát bevezetni.

Az étkezéshez szükséges cikkeket előre, több hónapra szerezzük be a nagykereskedelemből, mert így lényegesen olcsóbb.

Az elkészített étel mennyiségével elégedett a személyi állomány, esetenként előfordul, hogy a szakmai hiányosságok miatt a minőség kifogásolható, főleg ízesítés miatt, vagy a tészta elázott a levesben stb.

A főszakács szakmailag jól felkészült, a személyi állomány rögtön észreveszi, ha történetesen távol van. A konyhán folyó munkát nagy szakértelemmel irányítja és végzi.

Sütemény, tésztafélék, nápolyi minden nap biztosítva van.

g) Ellenőrzések

— legs. konyhán hetenként több alkalommal, különböző időben;

— élelmiszer tárolását, raktári rend és tisztaságot hetenként több alkalommal;

— vételezést havonta 4 alkalommal;

— élm. felszerelés, tábori felszerelési anyagot kéthavonként, fogyó élm. anyagot havonta.

II.

MN 3437 PK HTPH JELENTÉSE AZ ANYAGI-FEGYELMI HELYZETTEL ÉS FELADATOKKAL KAPCSOLATBAN

A hadtápszolgálat ellenőrzésének legfontosabb elvi és gyakorlati kérdéseit az MNHF elvtárs 1968. évi 4. sz. utasítása szabályozza, valamint az MN 5232 PK elvtárs 055. sz. parancsa, melynek *megparancsolom* része szigorú, egyértelmű követelményeket határoz meg részünkre.

Az ellenőrzés alapvető követelménye, hogy az egész hadtápszolgálat, sőt alegység vonatkozásban az egész anyagi szolgálatot fogja át és terjedjen ki az egység fenntartásához szükséges valamennyi részterületre (ag. tervezés, beszerzés, szállítás, tárolás, üzemeltetés, javítás, nyt. elszámolás). Az ellenőrzés e területek komplex vizsgálatára kell, hogy irányuljon. Ahhoz, hogy egy egységnél az anyagi fegyelem megszilárduljon következetes, hatékony ellenőrzési rendszert kell kialakítani. Ellenőrző munkám során erre törekedtem.

Egységünk anyagi-fegyelmi helyzete — mint a szemléltetésképpen kitett adatok is jellemzik — összességében megfelelő és javuló irányzatú.

Az elért eredmények mögött az egész parancsnoki állomány, párt-politikai szervek és a szakállomány következetes munkája áll, mely biztosította, hogy az 1972. évhez viszonyítva 1973. évben jelentősen csökkent a káresetek száma és forintösszege.

Az elmúlt évben is az egységen belüli ellenőrzést lehetőleg komplexszerűen hajtottuk végre. Az ellenőrzés időpontját a naptári tervbe beállítottuk, majd napiparancsban rendeltük el a végrehajtást. Így a megfelelő feltételek biztosítottak voltak.

Ezek a komplexszerű ellenőrzések egységesebb képet adnak az alegység állományának anyaghoz való viszonyáról, a karbantartás, javítás helyzetéről, az anyagi fegyelemről.

A továbbiakban a hadtáp szolgálati ágak felett gyakorolt ellenőrzéséről kívánok jelenteni. Az ellenőrzés végrehajtására egy tervet dolgoztam ki, melyben rögzítettem az ellenőrzés végrehajtásának rendjét, gyakorlatát, valamint az ellenőrzés részletes szempontjait szolgálati ágakra vonatkozóan. Ennek mellékletét képezi az ellenőrzés tervnaptára és a kimutatások az ellenőrzési kötelmek teljesítéséről. Az ellenőrző munkámban a fő figyelmet a következő területekre összpontosítottam:

— az egységnél keletkezett károk okainak vizsgálatára, a hiányosságok okozati összefüggésére. Az anyagi-fegyelmi helyzet megszilárdítására;

— miként teljesítik a szolgálati ág főnökök és beosztottaik és főleg az alegységparancsnokok előírt ellenőrzési kötelmeiket;

— a parancsnoki állomány hogy ismeri a káreljárás lefolytatását a törvényes keretek között;

— a rendelkezésre bocsátott anyagi és pénzeszközök hatékony felhasználása miként áll;

— milyen az anyag mozgás rendszere, hogy követi ezt az okmányolás, milyen az anyag megőrzés, megóvás helyzete.

Az elmúlt időben a negyedévi ellenőrzéseket önállóan és esetenként a szolgálati ág főnökkel együtt hajtottam végre és a jövőben is hasonlóan tervezem végrehajtani. A negyedévi ellenőrzéseim során egy-egy szolgálati ág nál egyes részterületeket mélyrehatóbban vizsgálók meg, melynek kapcsán a feltárt hiányosságok, vagy ki nem használt lehetőségek a szolgálati ág jóirányú és gyorsabb ütemű fejlődését eredményezheti, ilyen volt pl. az elmúlt évben az elm. szolgálat beszerzési tevékenységének vizsgálata, elemzése, vagy pl. az elhe. szolgálat karbantartó anyag beszerzése, vagy a ruházati szolgálat készlet gazdálkodásának és adm. irodaszer beszerzésének ellenőrzése, elemzése. Mint az előző jelentésemben említettem az itt szerzett tapasztalatokat, következtetések eredményeit az elgondolásom kialakításánál jól tudom hasznosítani.

A nyilvántartások ellenőrzését akkor igyekeztem beállítani és végrehajtani, mikor nagyobb anyag mozgások voltak, pl. gyakorlat után, leszerelés — bevonulás, vagy vételezés. Az ellenőrzések eredményét a ZÁRADÉKOK ÉS FELJEGYZÉSEK c. részben rögzítettem, esetenként — főleg aeg. vonatkozásban — jegyzőkönyvet is vettem fel. A nyilvántartások és okmányok ellenőrzését legtöbb esetben a pü. szolgálat főnökkel együttműködve hajtottam végre.

Az MNHF elvtárs és az MN PÜF 10. sz. közös utasításában előírtak szerint a szolgálati ág főnökökre a számlákon feltüntetett anyag nyilvántartásba történő vételezésének ellenőrzése átruházható. Eddig ezzel a lehetőséggel nem éltem, ilyen irányú javaslatot a PK et. felé nem is tettem.

Még egy területet említenék, ez az alegységek anyagainak ellenőrzése. Ezt különös figyelemmel hajtom és hajtattam végre. Az ellenőrzés elrendelését az MN 5232 PK et. 055. sz. pcs. 2. pontban megparancsoltak szerint egységparancsban szabályoztuk. Ezeket az ellenőrzéseket az aeg. pk., a szolg. ág főnökök bevonásával, azokkal együtt hajtottam végre. Itt is hajtottunk végre komplex, több szolgálati ág anyagát átfogó ellenőrzést. Az ellenőrzések végrehajtását minden esetben megelőzte a nyt-ok számszaki és érdemi egyeztetése. Az észrevételeket az aeg. nyilvántartási könyv ZÁRADÉK ÉS FELJEGYZÉSEK rovatában rögzítették. Az ellenőrzésnél fő szempontnak tekintettem, hogy a tapasztalt hiányosságok megszüntetésére a helyszínen azonnal intézkedjek.

Az említett területeken meglévő hiányosságok feltárására, megszüntetésére következetes ellenőrző munkára volt szükség.

A károk keletkezését vizsgálva több évre visszamenően megállapítható volt, hogy az alegységeknél nincs minden rendben, itt vannak nagyobb összegű károk — a központi raktárakban a számadási rend szilárd, az anyaggal el tudnak számolni.

Túrhatalom állapotnak tartottam, hogy egy alegységnél 6—8000 Ft, esetenként még ennél nagyobb összegű kár keletkezzen. Mikor alaposabban megnéztük az alegységet, láttuk, hogy az alegység parancsnoki ellenőrzések elmaradtak, de az esetenként végrehajtottak is felszínesek voltak. Látva a helyzet tarthatatlanságát olyan javaslattal éltem a parancsnok elvtárs felé, hogy a biztosított jogköre alapján a törvényes ke-

reték között maximális mértékben marasztalja el a mulasztó parancsnokokat úgy anyagi, mint fegyelmi felelősségre vonás terén egyaránt.

Az ellenőrző munkám során mindig törekedtem, a bizonyos kiskapuk bezárására és arra, hogy esetleg egy láncolat alakuljon ki. Arra gondolok, hogy csak egy példát említsek: eladó — vásárló — raktáros — felhasználó lánc. Ha ez a láncolat beáll, komoly nehézségek keletkezhetnek. És talán itt van szerepe a váratlan ellenőrzésnek különböző időben; váratlanul, szűrőpróbaszerűen szoktam végrehajtani, akár a vételező gépkocsi, vagy az ER., vagy konyha anyagának ellenőrzését.

MN 3437 RSZF JELENTÉSE A RUHÁZATI SZOLGÁLAT ANYAGI-FEGYELMI HELYZETÉVEL ÉS FELADATAIVAL KAPCSOLATBAN.

Jelentem, 1964 óta az általam vezetett szolgálat munkáját és tevékenységemet előljáróink mindig jóra értékelték.

Az MN 5232 PK elvtárs parancsa alapján egységünknel is felmérésre került, hogy mik a teendőink az anyagi fegyelem megszilárdításával kapcsolatban.

Meg kell mondanom, hogy az én szolgálati ágam rendelkezett a legtöbb problémával. A károkat vizsgálva megállapítottam, hogy nálunk is magas a károk értéke amellett, hogy 1972-höz viszonyítva 70⁰/₀-os csökkenés mutatkozik.

Az okokat vizsgálva arra a következtetésre jutottam, hogy gyakorlatok után felületesen hajtják végre a leltározást az aeg. pk.-ok. Az elkövetkező leltározásnál a kötelezvények áramlottak a ruh. szolgálathoz, hiány okának vizsgálatára nem fordítottak gondot.

Mit tettünk?

1972-es évben tiszti gyűlésen ismertettem a Győri Katonai Bíróság ítéletét, az elgondolkoztatott mindenkit. A parancsnok elvtárs a tiszti gyűlésen kiadta parancsát az anyagi fegyelem megszilárdítására és a társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatban. Elrendelte a ruházati anyag teljes körű tételes leltározását, melynek eredményét egységparancsban értékelte. A ruh. szolg. anyagi, fegyelmi helyzetének további megszilárdítása érdekében: a 192. sz. egységparancsban szigorító intézkedések lettek életbe léptetve az áthelyezett ruházati ellátásával, a felesleges „B” komplettek egységpraktárba történő leadásával. Továbbá következetes ellenőrzést valósítottam meg az alegységek felé. Arra törekedtem, hogy a kötelező ellenőrzési feladatokon túl is ellenőrizzek, amíg rend nem lesz.

Most már látom, hogy a PK HTPH szigorú, következetes, szinte mondhatnám radikális hozzáállása döntő fordulatot hozott az alegységparancsnokok szemléletében, hozzáállásában. Ennek pozitív eredményei ma már kézzel foghatóak. Mindehhez hozzá segített a párt- és KISZ-szervezetek segítsége is.

Pártalapszervezetünk figyelmét többször felhívtam taggyűléseken a nagymérvű hiányokra. Az egység pártvezetés erre felfigyelt és az osztá-

lyoknál a pártnapokon az anyagi fegyelem megszilárdításával foglalkozott.

Alegység szolgálatvezetők munkájával kapcsolatban jelentem:

— munkájukban sok hiányosság mutatkozott;

— a tiszthelyettesi iskoláról kikerült elvtársak fiatalok voltak, gyenge szakmai képességgel rendelkeztek, mivel szakaszparancsnoki kiképzést kaptak;

— a munkához való hozzáállásuk is kifogásolható volt. Az aeg. pk.-ok kellő gondot nem fordítottak rájuk, így nagy részüket le kellett szerelni.

Sorállomány szakmai képzésével sokat kellett foglalkoznom. Probléma volt az RFK vezetése, a komplettek fogalmának megismerése. Áthelyezések, vezénylések során problémák mutatkoztak az ellátás, okmányolás terén. A hiányosságok megszüntetésére törekedtem.

A szolgálatvezetők részére minden héten kedden 15—16.00-ig foglalkozást és eligazítást tartok. Feladatot szabok a nyilvántartások vezetése, kimenőruházat tárolása és az anyag karbantartás terén. A feladatot számonkérem és visszaellenőrzöm. A visszaellenőrzésnél módszeresen elszámoltatom a kimenőruházattal, vagy egyéb anyagi készletével. Elszámoltatásnál megismertetem a komplettek összetételét. E téren nem tűröm el a lazaságokat. Hogy csak egy példát említek a PK HTPH javaslatomra a fenti hiányosságokért 5 szolgálatvezetőt vont feyelmileg felelősségre.

A szolgálatvezetők htp. jellegű problémáikkal napközben is felkeresnek. Minden esetben meghallgatom őket, segítem, támogatom munkájukat. A feladatok végrehajtására konkrét intézkedést adok.

A negyedévi egyeztetést két havonta hajtatom végre. Ekkor felülvizsgálom az indokolatlanul kint levő anyagot és intézkedem ezek bevonására. Az alegységek ruházati igénylését kritikusan felülvizsgálom, indokolatlanul anyagot nem utalok ki. Kölcsön utalványon és javítási könyvön keresztül nem engedélyezek anyagot kiadni a raktárból. Ennek betartását szigorúan megkövetelem. Minden esetben a vételezett anyagot könyveltetem és az alegységet terhelem.

Az idényruha cserét:

a nyári május 1-től szeptember 30-ig,

a téli október 1-től április 30-ig hajtom végre.

Az idényruházati cserére egységparancsban intézkedem. Biztosítom a raktárosnak az időt az anyag előkészítésére. A parancs megjelentését úgy állítom be, hogy azt az alegység szolgálatvezetők eligazításán, a megjelenése előtt részletesen meg tudjam értetni. Az idényruha csere alkalmával a vezényelték anyagának utánszállítására különös gondot fordítok.

Anyag bevonás esetén

Megkövetelem, hogy a szolgálatvezetők az anyagot csoportosítsák és átszámolják. A raktáros az állványra addig nem rakhat anyagot, míg egy alegység az anyagleadással nem végzett. Nagyobb mérvű anyagmoz-

gásnál pl. leszerelés, behívás az anyag személyhez kötését szigorúan megkövetelem.

Aeg. ruházati raktár

Az aeg. raktárvezető kiválasztására nagy gondot fordítottam. Erre a munkára mindenki nem alkalmas. Behíváskor a raktárkezelőt és az írnokot magam választom ki. Ehhez a PK HTPH-től a segítséget megkapom. Ruházati szolgálat beosztottaival egységszintű probléma nem volt.

Raktárvezető részére

Oktatás tárgyává tettem a kiadott „Ruházati Módszertani Útmutatót”. Ebből a raktárvezetőt levizsgáltam. Ezen túl:

— megszigorítottam az anyagkiadást, okmány nélkül anyagot nem adhat ki;

— kioktattam a számszaki pontosság betartására;

— felhívtam figyelmét kötelező ellenőrzéseinek hatékony végrehajtására;

— raktárkezelője csak jelenlétében dolgozhat a raktárban;

— a szennyes ruházat számadási rendjét megszigorítottam:

1. az alegységetől bevonáskor,

2. mosodának előkészítéskor,

3. mosodának közvetlen átadáskor.

Ezt az átvételi elismervényen és a gyakorlatban is többször ellenőrzöm. Megtiltottam, hogy a raktárba illetéktelen személy bejusson még a vételezések alkalmával is.

Anyagkarbantartást a raktárvezető szoros felügyelete mellett lehet csak végezni.

A vételezett anyagot utalvány alapján visszaellenőrzöm.

Miként alakultak az ER-ak raktárhiányai

1968-tól 1973-ig 7 alkalommal volt 3652 Ft értékben. A hiányokat a havi kötelező ellenőrzéseimnél állapítottam meg.

A károk okát vizsgálva megállapítottam, hogy 1614 Ft számszaki tévedésből, 2011 Ft erőszakos anyag rongálódásból adódott. Köteleztem a raktárvezetőt az okozott kár megtérítésére.

További feladatömnak tartom:

— a szolgálatvezetők szakmai képzettségének növelését, a nyilvántartásuk naprakészességét;

— rovanácsok hatékony végrehajtását;

— alegységnél megállapított hiányok okainak vizsgálatát, elemzését;

A ruh. raktár felé

— a számszaki pontosság növelését;

— a mosodai anyag többszöri elszámoltatását, gyakorlat ellenőrzését.

Jelentem a ruházati szolgálat további eredményes fejlődésének feltételeit teljes mértékben biztosítottaknak ítélem meg.

MN 3437 RUHR. VEZETŐ JELENTÉSE AZ ANYAGI FEGYELEM MEGSZILÁRDÍTÁSÁBAN SZERZETT TAPASZTALATAIRÓL

Az elmúlt közel tíz év során az általam irányított raktárban lényegesebb hiány nem volt. Kisebb hiányok előfordultak, addig míg beosztásomban kellő tapasztalatra nem tettem szert. A jelen időszakban a parancsokban és szabályzatokban előírtaknak eleget tudok tenni.

Feladatomban, hogy jelentést tegyek, mit teszek a ruházati szolgálat anyagi-fegyelmi helyzetének megszilárdítása érdekében.

Az anyagi fegyelem megszilárdítása érdekében a ruházati szolgálat főnök 1973. május 11-én levizsgáztattott a módszertani útmutató anyagából.

Megszigorításként a ruh. szolg. főnök elrendelte:

- kéthetente ellenőrzésem végrehajtását összehasonlító alapján;
- az ellenőrzéseim okmányait be kellett mutatni, amit láttamozott, esetenként visszaellenőrzött;
- a ruh. szolg. főnök a kötelező ellenőrzéseit váratlanul hajtotta végre, havi 15—20 cikknél, amelyekkel a legtöbb esetben el tudtam számolni;
- raktári rend ellenőrzésekor 1—2 cikket ellenőrzött, amit a nyt. könyvbe nem írt be;
- anyagkiadásoknál az okmányt kézbesítőkönyvön átvettem és időt biztosított az aeg.-ek részére kiadásra kerülő anyagok előkészítésére.

Az anyagkiadást minden esetben kétszeri átszámolás után hajtom végre. Először az előkészítésnél, utána a közvetlen átadáskor számolom le az anyagokat. Megkövetelem, hogy az átvevő ismételen átszámolja.

Anyag leadás

Az alegységtől addig nem kezdem meg az anyag leszedést, amíg nem győződök meg azok karbantartottságáról, csoportosíthatóságáról és számszaki pontosságáról. Továbbá:

- az átvett anyagot állványon addig nem helyezem el, amíg az alegységet el nem számoltattam;
- az anyagi fegyelem megszilárdítására kiadott egységparancsokat a ruh. szolgálat főnök velem külön ismertette.

Anyagi készleteim 70%-át megközelítő pontossággal ismerem. Az 1972. 73. kiképzési évben 40,— Ft hiányom volt. A kevés hiány oka, hogy a raktáramba illetéktelen személyeket nem engedtem be. Raktárkezelőm csak szoros felügyelet mellett dolgozhat. Karbantartásra biztosított személyek munkáját magam irányítom. Résztveszek minden héten kedden 15—16.00-ig a szolgálatvezetők eligazításán és így folyamatában látom a feladatokat. A hiányosságokról jelentést teszek, megszüntetésükre a helyszínen intézkedem.

Az egység raktárból okmány nélkül anyagot nem adok ki. Figyelemmel kísérem, hogy a napi anyagmozgást az írnök átvezette-e és raktári készletemről tájékozódok. Kölcsön utalványra és javítási könyvre tartósan anyagot nem adok ki. Behívások alkalmával a beöltöztető részlegnek

az anyagokat átadom anyagelosztón és megkövetelem az anyagok elszámolását. Szennyesruházat számadási rendjére nagy gondot fordítok. Háromszori átszámolással adom át helyben a mosodai átvevőnek az anyagokat.

Távollétem esetén raktáromat a ruházat szolgálat főnök bizottságilag nyitja fel. Erről jkv. készül és az asztalomon hagyja. Szabadságomra való távozásomkor a raktárt a pcs.-ban kijelölt személynek összehasonlító kimutatás és jkv. alapján adom át a Ruh. Szolg. Ut. I 4. fejezet 5. pontja alapján.

A jövőben feladataimat az anyagi fegyelem megszilárdítása érdekében a következőkben látom:

- a tapasztalt hiányosságokat azonnal jelentem a ruh. szolg. főnöknek;
- nagyobb gondot fordítok az alegységeknek kiadott, vagy bevont anyagok átadására, átvételére.

Az újrendszerű mosodai szolgáltatásoknál nagy figyelmet fordítok az anyagok átadására-átvételére. Számszaki pontosságom növelését úgy akarom elérni, hogy az anyagokat gyorsan számolhatóan csoportosítom. Egyben ezzel ellenőrzéseim hatékonyságát is kívánom növelni.

MN 3437 EGYSEG EGYIK ALEGYSEG SZOLGÁLATVEZETŐJÉNEK JELENTÉSE

Jelentem, beosztásomban 1965 óta vagyok. Az általam irányított területen a munkám színvonalát előljáróim jóra értékelték.

Feladataimat a Belszolgálati Szabályzat 122—125. pontja, valamint a HTP 2-es segédlet 23. pontjában foglaltak szerint végzem.

A továbbiakban azt jelentem, hogy az alegységnél a szilárd anyagi fegyelem és a szabályzat szerinti rend megjavítása érdekében mit teszek. Ezek:

- a beosztottaktól megkövetelem az öltözködési szabályok betartását, a szakutasítások és az egységparancsban meghatározottak szerint;
- lábbelik javításánál különös gondot fordítok a kisjavítások elvégzésére és a napi karbantartások végrehajtására, nem tűröm el, hogy a sorkatonák szakadt lábbeliben járjanak;
- a ruházati anyag javítását igényléseim alapján a ruházati javító-műhelyben elvégeztetem;
- kimenőruházat tárolását az MNHF 5. sz. utasításában meghatározottak szerint végrehajtom, melyet az alegység körletben bemutattunk. Anyag kiadást csak jelenlétemben hajthat végre a raktárkezelőm;
- a kimenő ruházat karbantartására nagy gondot fordítok, ennek feltételeit a kialakított karbantartó blokkban biztosítom;
- reggeli szemlét személyesen vezetem. Feltárt hiányosságokról nyilvántartási füzetet vezetek és a rajpk.-okon keresztül intézkedem a hiányosságok megszüntetésére;

— az alegységemtől áthelyezett személyek ruházatát személyesen ellenőrzöm, útbaindításukat az MNHF 17. sz. utasítása szerint hajtom végre;

— a fürdetés és fehéreműcsere végrehajtását személyesen vezelem.

Fürdetési napokon meghatározott idő előtt 5 perccel a tiszta ruházatot felvételezem, az alegységem részére a fürdő előterében szétosztom. A szennyes ruhát a fürdőhelyiségben elszámolom. Azon személyek, akik szolgálati elfoglaltságuk miatt nem tudnak a meghatározott időben fürdeni, részükre az aeg. körletben biztosított melegvizet fürdő áll rendelkezésre. Ez után adom ki részükre a tiszta fehéreműt.

Jelentem az utóbbi időben a távollevők száma 2—3 fő.

Nagy gondot fordítok a 65 M ruházat viseltetésére, fő célom, hogy a szolgálati, gyakorló és munkaruhát kialakítsam és az elrendeltek szerint viseltessem. Szolgálati ruhát minden esetben a kimenőruha raktárban tárolom.

— Minden esetben a feketére színezett ruházatban vezénylem az állományt munkára;

-- raktári készleteimet havonta két alkalommal részletesen ellenőrzöm, de ettől függetlenül nagyobb anyagmozgás esetén többször is;

— minden héten kedden 15.00—16.00-ig résztveszek a ruházati szolgálat főnök eligazításán. Itt jelentést kell tennem az általa megszabott feladatokról;

— a lefolytatott ellenőrzéseknél a megállapított hiányokról a káreljárás lefolytatásáról.

További fő feladatomnak látom:

— a személyi állomány létkörülményeinek maximális biztosítása;

— az anyagi fegyelem további megszilárdítását folyamatos ellenőrzéseimmel;

— nyilvántartásaimat naprakészen vezetem, okmány nélkül alegység raktárából anyagot nem adok ki.

(Melléklet a folyóirat végén található.)